

17th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கதர் கைத்தறித் துணியா தலால் நாங்கள் கதர் துணியை உடுப்பதினால் பல்லாயிரக்கணக்கான கைத்தறியாளர்களுக்குப் பிழைப்புக் கிடைக்கிறது. மேலும் கதர் துணியில் உபயோகிக்கப்படும் நூல் ஆலையில் நூற்றது அல்ல. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தங்கள் வீடுகளில் தங்கி நூற்கின்ற நூல். இதையே தங்கள் பிழைப்பாகக்கொண்டு நூல் நூற்றுவருகிறார்கள். கைத்தறித் துணியை நாங்கள் உடுத்தால், கைத்தறியாளர்களுக்குப் பிழைப்பு ஏற்படும். ஆனால் நூல் நூற்கின்றவர்கள் வேலை இல்லாமல் பிச்சை எடுக்கும்படி நேரடும். ஆகவேதான் நாங்கள் கதர் உடுக்கின்றோம். கதர் உடுப்பதினால் முதலில் நூல் நூற்கின்றவர்களுக்குப் பிழைப்புக் கிடைக்கிறது. கைத்தறியாளர்களுக்குப் பிழைப்புக் கிடைக்கிறது.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Will the Hon. Minister be pleased to state what is the total value of the handloom fabrics produced in this State, what percentage of it is being exported to outside countries and what is the value of the dollars that this trade has earned for the Government of India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

MR. SPEAKER : I think we have had a sufficient number of questions. For the last twenty minutes we have been having questions on this subject. Now, question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1956–57—cont.

(1) DEMAND XXVII—ELECTRICITY
AND

(2) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity.”

SRI N. RATHNA GOUNDER : Sir, I beg to move the 2nd motion standing in my name, namely:—

“That the allotment of Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the allotment of Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.”

[17th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

SRI A. RATNAM: Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, namely—

“ That the allotment of Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.”

The Hon. Minister may now make his speech.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Sir, there are two demands relating to Electricity (1) Demand XXVII for a grant from current revenues to meet the working expenses and (2) Demand XLI for capital expenditure on Electricity Schemes. As the subjects dealt with in both the Demands are allied ones, both the Demands may be taken together for purposes of discussion. The Demands may, however, be put to vote separately as was done last year.

The first demand is for meeting working expenses of electricity schemes in operation. The working expenses include expenditure on smaller works financed from ordinary revenues, expenditure on operation and maintenance, cost of establishments and provision for depreciation. Against Rs. 14.37 crores required for these working expenses the net expenditure on working alone will be Rs. 5.13 crores. The gross revenue expected to be earned by the Department is Rs. 8.49 crores. The gross amount required under Demand XLI relating to Capital Outlay on Electricity Schemes is Rs. 34,04,02,500.

Sir, I have come before this House to move these Demands when the period of the First Five-Year Plan is fast drawing to its end. In the First Five-Year Plan for this State it was envisaged among other things for the addition of an installed capacity of 110,000 K.W. to the State Grid, electrification of 250 villages and connecting up of 3,000 agricultural pumpsets on an average per year at an estimated

17th March 1956] [Sri R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi]

total capital outlay of Rs. 30.86 crores. It is a matter for gratification that the targets set in respect of power schemes under the First Five-Year Plan would have been more than achieved before the current year is over. As a matter of fact, the target set for the generation side, viz., addition of 110,000 K.W. of installed capacity to the Grid has been achieved even during the last year.

During the current year, an increased tempo has marked the activities of the Electricity Department particularly on the rural electrification field, in which this State can legitimately claim to lead the rest of the country. The Electricity Department has set up a record by extending supply of electricity to over 600 villages during the current year bringing the total number of villages electrified in the State to about 3,000. The number of agricultural pumpsets connected during the current year, it is expected, will be about 6,000 bringing the total number of pumpsets connected up in the State to about 31,000. It is expected that the total outlay on rural electrification during the current year would come to Rs. 514 lakhs. Thus, the Electricity Department is already geared up to accomplish the increased targets set up for power schemes in the Second Plan.

In the Second Five-Year Plan, a provision of Rs. 6,110 lakhs has been made in respect of power schemes in the State to cover expenditure on schemes like the Periyar Hydro-Electric Scheme and the Madras Plant Extensions, which have already been taken up, and a few new generation, transmission and distribution schemes. The most important generation scheme to be included in the Second Five-Year Plan for this State is the Kundah Hydro-Electric Scheme which is the largest Hydro-Electric Scheme so far undertaken by the Electricity Department. The preliminary works on the scheme have already been taken up. The additional installed capacity proposed to be added to the grid during the Second Plan Period is 287,000 K.W. Another important aspect of the power side of the Second Plan will be the further intensification of the rural electrification programme. The targets of electrifying 250 villages and connecting up of 3,000 agriculture pumpsets per annum set under the First Five-Year Plan will be increased to 400 villages and 4,800 agricultural pumpsets per annum during the Second Five-Year Plan Period.

The capital outlay of Rs. 1,307 lakhs on Electricity Schemes proposed for the budget year represents the anticipated requirements of the power schemes during the first year of the Second Five-Year Plan. It includes a provision of Rs. 200 lakhs for the Kundah Hydro-Electric Scheme, Rs. 322 lakhs for the Periyar Hydro-Electric Scheme, Rs. 161 lakhs for the Madras Plant Extensions and Rs. 490 lakhs for rural electrification. A provision of Rs. 36,67,500 has also been made for payment of compensation in respect of certain electrical undertakings already taken over by the Government and a few company undertakings which are proposed to be acquired during the budget year.

[Sri R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

As already indicated in the budget speech of the Finance Minister it has become necessary to enforce a power cut in the Hydro-Electric areas of the State with effect from the 1st April 1956 on account of the low water storages in the hydel reservoirs. Let us hope that this vulnerability of our grid to the vagaries of the monsoons will be tided over shortly with the availability of power from the lignite burning thermal station of 200,000 K.W. capacity proposed to be set up as part of the Lignite Mining Scheme of the Government of India. Besides, negotiations are under way with the Travancore-Cochin Government to avail of bulk supply to the extent of 25,000 K.W. at the Udumalpet border by the end of 1956-57 to meet the growing power demands in the State.

It is essential in the present context of the developing economy to safeguard against the power demand in the State outstripping the availability of supply. With a view to meet such a contingency, apart from the schemes to be included in the Second Five-Year Plan, the Electricity Department has already undertaken the detailed investigations of the Kumbhar-Amaravathy, Palar-Porandalar and Coonoor-Karteri-Kallarpallam-Kolakambe Hydro-Electric Schemes. During the budget year it is proposed to undertake the detailed investigations of the Mettur Tunnel Scheme for seasonal power development by utilising the irrigation discharges at the Mettur Dam.

As the Honourable Members are already aware, the policy of the Government is to give priority for supply of power for agricultural purposes and various concessions have already been granted to agricultural consumers in the matter of supply of power. Recently, the Government have also set up a committee to examine the prevailing rates for supply of electricity with a view to recommend uniform revised rates for all the systems. In the process of revision of existing rates, the possibility of affording any relief to the agricultural consumers will also be examined.

I take this opportunity to indicate the reasons for this State's objection to the Constitution of an Electricity Board under the Electricity Supply Act, 1948. The main objects underlying the Board idea, viz., improvements, co-ordination and rationalization of production, bulk transmission and distribution of power have already been achieved in this State, as over 99 per cent of the power now consumed in this State, is generated and transmitted in plants owned and operated by the State. The Electricity systems of this State are now being operated in one grid under unified and co-ordinated control and management. In the matter of power development and administration of the Electricity supply business in this State the Government machinery has proved to be quick, resilient, and efficient as evidenced by the power development achieved in this State and the steady return yield on the capital outlay with only very reasonable rates charged to consumers. It is a matter for doubt whether the Board, if one had been in existence in this State, could have achieved so much of progress as has been achieved by

17th March 1956] [Sri R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi]

the Government during the period of the First Five-Year Plan. Electricity supply in bulk and distribution of power, which is a public utility, must necessarily be a State monopoly if a large grid is to be operated. An Electricity Board with such a monopoly is likely to show profits by pushing up rates and be generally unresponsive to public opinion and needs. The Board which will not have the same authority and resources as the State Government may not be able to raise funds for development any better than the State Government. This Government have built up a well-knit organization in their Electricity Department and it would be very difficult to hand it over to the Board at this stage without sacrificing its efficiency and prejudicing the interest of the public at large. The interests of electrical development in this State are bound up with those of irrigation, e.g., in the case of Mettur, Papanasam and Periyar Schemes, and the setting up of an Electricity Board for this State will amount to indirectly placing the control on irrigation also with the Board.

As regards the demand for working expenses of electricity schemes actually in operation, the gross revenue expected in 1956-57 amounts to Rs. 8.49 crores as against the Budget Estimate for Rs. 6.45 crores for 1955-56. The Budget Estimate for net expenditure on the working of this Department for 1956-57 is Rs. 5.13 crores as against Rs. 3.25 crores last year. The increase in the working expenses is mainly due to the increased contribution to Depreciation and Special Reserve Funds based on increased capital outlay. It will be seen that while the gross revenues have been going up steadily, as is to be expected, our working expenses have not shown any undue increase.

I thank you Mr. Speaker and the Honourable Members for having given me a patient hearing.

MR. SPEAKER: The Demands and the Cut Motions are now before the House for discussion. The Hon. Minister may reply at 12 noon.

* SRI N. RATHNA GOUNDER: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, ராஜ்யத்தில் மின்சார அபிவிருத்திக்கான மான்யக் கோரிக்கை இப்பொழுது நம்முன் விவாதத்தில் இருக்கிறது. மின்சாரத் துறையில் நம் நாட்டில் பல்வேறு விதத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்த போதிலும் அரசாங்கத்தார் விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள் என்ற முறையிலே நான் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று. நகரங்களுக்குத்தான் சலுகை கிடைத்திருக்கிறதேயொழிய கிராமங்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்பதை சபை முன் எடுத்துக்காட்ட உங்கள் முன் நிற்கின்றேன்.

உதாரணமாக, நகர்ப்புறங்களில் சினிமாக்கள், விளம்பரத்துக்கான விளக்குகள் போன்றவைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. மாட மாளிகைகளிலும் விதவிதமான வர்ண விளக்குகள் போடுவதற்கும் மின்சாரம் தாராளமாக வழங்கப்படுகிறது. வீட்டுக்கு உறவினர் ஒருவர் திடீரென்று வந்தாலுங்கூட, உடனே எலெக்ட்ரிக் ஹீடரைக் கொண்டு காப்பி தயாரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு மின்சாரம் நகர்ப்புறங்களில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதேயொழிய கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குப்

[Sri N. Rathna Gounder] [17th March 1956]

பயன்படுவதில்லை. விவசாயிகளுடைய குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

பெரிய பெரிய ஆலைகள் ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதனால் தொழிலாளிகளுக்கு நன்மை இருந்தபோதிலும்கூட பெருவாரியான லாபத்தை முதலாளிகள்தான் அடைகிறார்கள். முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கவேண்டுமென்பதைக் கருதியே பெரிய பெரிய ஆலைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது என்னுடைய துணிவு. ஆனால், கிராமங்களிலே, தொன்றுதொட்டு நீண்ட நாட்களாக அரசாங்கத்தாருக்கு ஒழுங்காக வரி கொடுத்து, பயந்த சபாவத்தோடு, வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருக்கும் விவசாயிகள் என்ன கேட்கிறார்கள்? பெரிய ஆலைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறதே என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால், புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் இருந்து மூழம், முப்பது மூழம், வரையில் ஆழமுள்ள கிணறுகளைத் தோண்டினால்தான் தண்ணீர் வருகிறது. புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் கிணறுகள் வெட்டுவேண்டுமென்றால் அதில் பலவித சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வளவு ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து, அதை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றால், மிகக் கடினமான காரியமாக இருக்கிறது. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைப்பதற்கு மின்சார வசதி அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது என்றுதான் விவசாயிகள் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள். “கிராமங்களுக்கு விவசாயத்துக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுங்கள், நாங்கள் ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து, வயல்களுக்குப் பயிச்சி, தானியங்களை உற்பத்தி செய்து நகரங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கின்றோம்” என்றுதான் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டுகிறீர்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குக என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் உணவு உற்பத்தியை கிராமத்திலுள்ள விவசாயி எப்படி பெருக்குவான்? ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இல்லையென்றால் விவசாயி என்ன செய்யமுடியும்? ரூ. 500 ரூ. 1,000 வரையிலும் பணத்தைச் செலவழித்து மாடுகள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு முடியும்போது மழை இல்லாத காரணத்தினாலே புல் பூண்டுகள் கிடைக்காமல், மாடுகளுக்குத் தீவனம் அற்றுப்போய் இளைத்துவிடுகின்றன. ஒரு ஆண்டுக்குள்ளேயே மாடுகள் விவசாயத்திற்கு வாய்க்கில்லாமல், தோலுக்காக ஐந்து, பத்து ரூபாய்க்கு விற்றுவிட நேரிடுகிறது. தோலுக்கு மாட்டை விற்கப்படுகின்றால், மாட்டை நல்ல முறையாக பூட்டியாக வைத்திருக்க முடியாமல் இளைத்துப்போன மாடுகளை குறைந்த விலைக்கு விற்றுவிட நேரிடுகின்றது. ஏன் ஆடு மாடுகளை விற்கவேண்டியிருக்கிறதென்றால், அவைகளுக்குத் தீவனம் இல்லை. மழை இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயத்தையும் செய்யமுடியாத நிலையில் ஆடுமாடுகளையும் விற்று விவசாயி அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு தீவனம் நடத்தவேண்டி ஏற்படுகிறது.

நகரங்களில் உள்ளவர்கள் மாட மாளிகைகளில் மின்சார விளக்குகளின் மத்தியில் செளக்கியமாக வாழும்போது, கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்துப் பயிர் செய்வதற்கு வழியில்லாமல் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். பட்டி தொட்டிகளில் மோசமான வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். விவசாயிகளினால் மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சலே இல்லை. வசதியுள்ளபோது உழைத்துப் பயிரிட்டு, தானியங்களை உற்பத்தி செய்து நகர்ப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு வள்ளல்போல வாரிக் கொடுக்கிறார்கள். வட இந்தியாவில் எங்கோ வெள்ளம் என்றால், அதற்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு உதவவேண்டுமென்றால் கலெக்டருக்கு உத்தரவு வந்துவிடுகிறது. கலெக்டருக்கு வரும் உத்தரவு ரெவினியூ டிவிஷனில் ஆபீஸருக்கும் அவரிடமிருந்து தாசில்தாருக்கும், அதன் பிறகு கிராம அதிகாரிகளுக்கும் உத்தரவு வந்து, கடைசியில் கிராம அதிகாரிகள் நன்கொடைகள் வசூல் செய்கிறபோது குடியானவன்தான் தன்னிடமுள்ள தானியங்களை, பயந்த சபாவத்தோடு, ஏற்றவர்களுக்கு இல்லையென்னுது வாரிக் கொடுக்கிறான். ஆகவே, ஏழை விவசாயிகள் நல்ல முறையில்

17th March 1956] [Sri N. Rathna Gounder]

விவசாயம் செய்வதற்கு அனுசூலமாக கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அரசாங்கத்தார் யாருக்குச் சலுகை அளிக்கின்றார்கள்? வேலை நிறுத்தம் செய்கின்றவர்களுக்கு முதலில் சலுகை அளிக்கின்றார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை அளித்து விடுகிறார்கள். ஆலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அவர்களுக்கும் உடனே சலுகை அளித்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சலுகை அளிப்பதுபற்றியோ, சௌகரியங்கள் செய்துகொடுப்பதுபற்றியோ நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு நானது வரையில் ஒரு சௌகரியமும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் குடியானவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யமுடியாது என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்தினருக்கு இருந்துவருவதுதான். குடியானவர்கள் செய்யக்கூடிய “ஸ்ட்ரைக்” அதாவது வேலை நிறுத்தம் நடைபெறாமல் காலத்தில் இல்லை; சீக்கிரத்திலே வரத்தான் இருக்கிறது. அவன் வேலை செய்யாமலே இருந்துவிடமாட்டான். ஆனால் அவன் என்ன செய்வான் தெரியுமா? தனக்கும் தன்னுடைய குடும்பத்திற்கும் தேவையானவற்றை மட்டும் நிலத்திலிருந்து உற்பத்தி செய்துவிட்டு, அத்துடன் நின்றிருக்கிறான், மேலும் உற்பத்தி செய்யாமல் விட்டுவிடுவான். இந்த முறையில் விவசாயிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் அமுலுக்கு வருமானால் மாட மாளிகைகளிலும் கூட கோபுரங்களிலும் மாடும் பணக்காரர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்கள் கிடைக்காமற் போகும். உணவு தானியங்கள் கிடைக்காமல் பட்டினி கிடக்கும் காலம் வரத்தான் வரும். ஆய்வர்கள் இன்றுள்ள நிலைமையிலே இன்னும் வைக்கப்படுவார்களானால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவில்லையானால் அவர்களும் மேற்கண்ட முறையில் ஸ்ட்ரைக் செய்யத்தான் செய்வார்கள். ஆகவே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்களுக்கு நான் சொல்வதென்னவென்றால், கண்டிப்பாக புஞ்சைப் பிரதேசங்களிலே இருக்கிற ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சில வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஆடாமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு முதலிடம் தரவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார வசதி கண்டிப்பாக விவசாயிகளுக்குத்தான் இருக்கவேண்டும், என்பதை வற்புறுத்திக்கூறு விரும்புகிறேன். ஆகையால், அரசாங்கத்தார் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டார் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM : Mr. Speaker, while speaking on this Demand, I wish to bring to the notice of the Hon. the Minister for Public Works some of the difficulties that are prevalent in my area in the matter of supply of electric power to the agriculturists. Electric energy is being supplied to a number of villages in my area and it is really welcome. Because, my area is entirely dependent on lift irrigation. In cases where picotas and other contrivances have been used, electric energy has been very useful in replacing all such crude methods. The *modus operandi* of the department in extending electricity seems to be this. They go from village to village, survey the area and invite the agriculturists who want power supply. They take agreements with reference to the horse power of motors for which electric energy is required by such agriculturists. After taking the agreement, they require a minimum guarantee at the rate of Rs. 50 per horse power. If a man wants five horse power energy, he has to pay Rs. 250 every year.

10-0
a.m.

[Sri S. Panchaksharam] [17th March 1956]

At that rate, the minimum guarantee is asked for ten years. I do not know the rationale behind such a procedure. It may be said that it is a commercial department. Even then, as it is the Government that are running this department, they must view the whole matter rather liberally and they must see that all possible concessions are granted to the poor agriculturists. I think the Government's asking for this minimum guarantee is causing great hardship to the agriculturists. Particularly, in these days, when electric motors are not available anywhere in this State and when we learn that there is a paucity of electric motors all over the country, when production is not keeping pace with the demand and when electric motors are being sold at black market prices, it is not fair to ask for this minimum guarantee. One or two years ago, an electric motor and its accessories could be obtained for a sum of Rs. 600 to Rs. 700. But now, we have to pay for the same a sum of Rs. 1,400 or 1,500. I think the Government are aware of it. Some of us have addressed the State Government as well as the Industries Department of the Union Government requesting them to see that the production of these is enlarged and till such time the production is enlarged within the country to permit large-scale imports from foreign countries. This is an urgent necessity and the Government must devote their attention to it. I request the State Government to write to the Central Government and ask them to allow imports from foreign countries on a large scale till such time the supply is keeping pace with the demand. As a result of the paucity of pump-sets, many agriculturists who have entered into agreements with the Government for taking electric energy, are not able to do it, because they are not able to get electric motors. Therefore, the Government must immediately see their way to relieving the present tension.

While speaking on this Demand, I would like to know what is meant by 'U.C.M. charges'. People ask me what is meant by that term and I have told them, 'God only knows'. Perhaps the Hon. the Minister for Public Works may be able to explain what is meant by this term. As I said, there is a paucity of electric motors in the open market and as a result of this, the poor agriculturists are not able to make use of the electric energy, as per the terms of the contract. The Government insist upon the agriculturists to immediately pay their instalments irrespective of the fact whether electric energy is supplied by them or not. This attitude cannot be supported by anybody and much less by legislators. The Government do not supply energy, but at the same time, they want the instalments to be paid. If certain practical difficulties come in the way of the agriculturists like paucity of electric motors or pump-sets or any other similar reason, the Government should postpone the collection of the instalment till such time the agriculturists are actually able to take supply from the Government. The Government should not deal with them purely on a commercial basis. There should not be the mentality of a merchant and customer. It is the Government and a popular Government at that, which is running the department. They must be very considerate with the

17th March 1956] [Sri S. Panchaksharam]

poor agriculturists. There are many practical difficulties which the agriculturists have to face. One of them is lack of pump-sets. Another is paucity of electric motors. Whenever these agriculturists are faced with such difficulties, the Government's duty is to postpone the collection of the instalments. The terms of the contract must be deemed to come into effect from the date on which the agriculturists actually get the power-supply from the Government. I am only asking for the postponement and not a waiver of the charges. This is a matter to which the Hon. the Minister for Public Works must devote special attention. He must see that wherever necessary, these instalments are postponed. My point is that the first instalment must be collected only from the date on which electric energy is actually supplied to the agriculturists. Thank you, Sir.

SRI V. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மின்சார மானிய திட்டத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தற்சமயம் திருச்செந்தூர், ஸ்ரீலங்கை முதலிய இடங்களுக்கு மின்சாரம் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இப்பொழுது வேலை ஆரம்பித்து வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பஞ்சாயத்து களும் மைனர் பஞ்சாயத்துகளும் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்குத்தான் அப்படி மின்சார சப்ளை செய்துகொண்டு வருகிறார்களேயொழிய கிராமங்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுடைய சேரிகளுக்கும் போடவில்லை. சுமார் இரண்டு தாலுகாக்களில் சுமார் 200 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜன சேரிகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சேரிகளில் ஒரு சேரிக் காவது மின்சார விளக்குப் போடவேண்டும் என்று கேட்டால் வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 400 டிபாசிட் கட்டவேண்டும் என்று அந்த இலாகா இன்ஜினியர் சேர்கிறார். சேரிகளில் வாழக்கூடிய மக்கள் எங்கு நன்றாக வசிக்கிறார்களோ அந்த இடங்களுக்கு விளக்குப் போடவேண்டும் என்று கேட்டால்—அங்கு சுமார் 10 அல்லது 15 வீடுகள் தான் இருக்கும் அங்கும் ரூ. 400 டிபாசிட் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களால் அப்படித் கட்ட முடியுமா என்று கேட்கிறேன். இந்த நிலைமையில் அங்கு ஹரிஜனங்கள் இருப்பதால் அங்கெல்லாம் டிபாசிட் கேட்காமல் மின்சார விளக்குகள் போடவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருச்செந்தூர், ஸ்ரீலங்கை முதலிய இடங்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களும் முன்சீப் கோர்ட்டுகளும் இருக்கின்றன. மற்றும் தாலுகா ரிஜிஸ்தர் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் இன்னும் விளக்குகள் போடவில்லை. அந்த இடங்களிலும் மின்சார விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெளி நாடுகளில் நடப்பவைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து ஆராய்ச்சியுடையவர்களை கேட்கும் வகையில் ரேடியோ நிலையங்களை சேரிகளில் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது விவசாயத்தின் நன்மைகளை தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய வசதி ஏற்படும். காலையில் எழுந்திருந்து ஆண்கள் விவசாயம் செய்யப் போய்விடுகிறார்கள், பெண்கள் நடவு முதலியவைகளுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். பிறகு சாயங்காலம் ஐந்து மணிக்குத்தான் அவர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வருவதனால் வெளிநாடுகளில் என்ன நடக்கிறது என்பது தெரியவே இல்லை. அப்படித் தெரிந்து கொள்வதற்கு கிராமங்களில் அவர்களுக்கென்று ரேடியோக்களை அமைத்துக் கொடுத்தால் அன்றாட வேலைகளையும் காரியங்களையும் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். அம்மாதிரி ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Arumugam]

[17th March 1956]

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கென்று கிராமங்களில் பல கிணறுகள் இருக்கின்றன. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அங்குள்ள கிராமங்களில் மின்சார வசதியை அமைத்துக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படி அமைத்துக்கொடுத்தால் விவசாயிகள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் அதனால் அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்குள்ள போர்மென்கள் சமீபத்தில் வேலைக்கு ஆட்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி மின்சார வேலைக்கு ஆட்களை எடுக்கும் போது அவர்களுக்கு ஆள் ஒன்றுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி நாள் ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய் வீதம் ஒரு மாதத்திதற்கு விவசாயிகளுக்கு ரூ. 45 கூலி கிடைக்கிறது. அதில் அந்த போர்மென்கள் ஐந்து ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கமிஷன் கொடுத்தால்தான் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட புகார் அநேகம் இருக்கிறது. திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் முதலிய இடங்களில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதனால் சர்க்கார் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து அங்குள்ள ஹரிஜனங்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சுமார் 200 கிராமங்கள் கொடை இரண்டு தாலுகாக்களிலிருக்கும் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு மின்சார விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு விளக்குகள் போடப்படாமல் இருப்பதால் அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அங்கேயெல்லாம் மின்சார விளக்குகள் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI D. K. RAJU : Mr. Speaker, Sir, at the outset I want to congratulate the Electricity Department including our Hon. Minister for Public Works and other staff who are responsible for the speedy enlargement of the electricity schemes. These electricity schemes are the backbone of the State, especially our Madras State, which has developed the Electricity Department so nicely.

The Government in their Budget have increased the tariff rates of electricity. Here, I have to point out that the Government, while preparing the Budget, have not seen the right perspective in this direction. They only wanted to increase the tariff rates because they had some deficiency in their finance. But the Government have totally forgotten the benefit the State is deriving by agricultural and industrial improvements. Well, Sir, it is not a right policy to increase the electricity tariff directly because it affects the other improvement of the State, viz., agriculture and industry and thereby it retards the development on other sides. Therefore, we should not keep this department as merely a commercial department to get more revenue.

About the other aspects of the department, the Hon. Minister should see that the help of the staff in the fields is extended more directly to the consumers. If any application goes to the Assistant Engineer or some of the departmental official, it takes a long time for disposal. That means they are centralising everything. But I request the Hon. Minister to decentralise these things so that the

17th March 1956]

[Sri D. K. Raju]

consumer can get his grievances redressed or can get his connection much earlier than at present. Of course, the higher authorities, viz., the Chief Engineer and others are trying to decentralise the entire thing, since the department has grown very bulky than in the previous years. Naturally there must be red-tapism and especially the Electricity Department should not have any red-tapism in the interests of the general public. Electricity is not only useful for industry but also for domestic purposes. For festivals celebrations and for other occasions the consumers previously used to get connections in no time from the licensees because they were only temporary connections for two or three days. Such temporary connections must be arranged for temporary consumers at a very short notice, because that would help the public to a very great extent.

Then, Sir, with regard to the agriculturists, the minimum guarantee is still there. Why should the Government still insist on minimum guarantee, if they really want to help the poor agriculturists? I have seen demands being sent to these poor agriculturists and their properties seized. So far as the agricultural consumers are concerned, the minimum charges should not be there. Then, while preparing the cost of service connections, the present policy is to collect the entire cost from the agricultural consumers. The Government should view this question more sympathetically and see that the service connection charges for agricultural purposes are kept as low as possible. In some areas, due to drought there would be no water in the wells to which the electric pumps are erected. Consequently, the pumps would not work and the agricultural consumer would not be able to show even the minimum consumption. But they are also asked to pay the minimum charges. So, Sir, in cases where the wells do not have water and the pumps do not work in consequence, a rebate must be given to the consumer so that he need not have to pay anything for energy not consumed.

10-20
a.m.

Sir, I am told that there is some move on the part of the M.E.S. workers to go on a strike. Since the department is an earning department, I would request the Minister to consider the case of these poorly paid workers sympathetically so that the strike may be averted.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, while supporting the demand, I wish to make a few observations. I congratulate the Hon. the Minister on the way in which the department is working and I should thank him for the speedy electric connections that are being given in village after village. The department also deserves the praise of the public for the speedy extension of supply of electricity to rural areas. While saying so, I would like to mention one or two points. There is a lot of difference in the advances collected in the hydro-electric and thermal station areas. The difference is very great, more than sent per cent. While in the hydro-electric areas, they collect at the rate of ten rupees per horse-power, in thermal station areas, they

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [17th March 1956]

collect twenty rupees per horse-power. The disparity is very great. I would request the Hon. the Minister to look into this question personally and see that the rates are equalised. Of course, the Government's plea may be that the cost of generation in a thermal station is a bit high. But that does not warrant such a huge disparity. So, I would once again earnestly request the Government to see that something is done so that the ryots may be benefited.

Then, Sir, this war surcharge is still being collected and I do not know on what basis. I would request the Hon. the Minister to stop this collection completely. If, however, that is not possible, I would request him at least to reduce it to some extent. This will go some way in helping the poor ryots.

With regard to minimum charges, my hon Friend, Mr. Panchaksharam pleaded that they should be reduced and the Hon. the Minister also has been giving an assurance to the effect that the matter is under the serious consideration of the Government. I am sure he will look into the matter so that orders may be issued as early as possible reducing the minimum charges. With regard to the installation of pumpsets, it is said that after connections are given, the ryots are given only three months' time for the purchase of pumpsets. It is a well-known fact and I have personal experience of it, that pumpsets have now become a rare commodity. They are not available in the market. Switches, starters and pumps are not available. So, I would request the Hon. the Minister to issue instructions to the department to extend the time-limit of at least six months, instead of three months. The Hon. the Finance Minister said in his Budget speech that the rate of supply of electric energy to licensees and bulk consumers on the high tension tariff in the hydro-electric areas would be stepped up by 30 per cent. I would request him not to enhance this in the case of small industries like flour mills, etc. I am sure the Government will give their utmost consideration to this matter and exempt the small industries. With these words, Sir, I support the Demand.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Mr. Speaker, Sir, the Madras State, I am given to understand, stands first in the matter of rural electrification in India. We are proud of it. The Hon. the Minister for Public Works may think that I am repeating the burden of the old song when I sorrowfully submit that with regard to Malabar, no provision has been made to meet the long-felt needs of the people in the matter of supply of electricity. Out of the 2,292 villages electrified in our State—I am indeed proud of this achievement—only 49 villages in Malabar have been supplied energy to licensees and bulk consumers on the high tension tariff read the figures relating to the number of villages covered in each district—

Chingleput	...	...	142
North Arcot	...	...	194
South Arcot	...	...	114

17th March 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Salem	118
Tanjore	332
Tiruchirappalli	266
Coimbatore	534
Madurai	136
Ramanathapuram	190
Tirunelveli	120
The Nilgiris	78

Against Malabar, it is 49. I do not mean to suggest that in respect of other districts, the whole demand has been satisfactorily met. In India, our State stands first in the matter of rural electrification. The prosperity of a country depends upon the development of industries and the quantum of electrical energy generated is the criterion to judge how far the country has progressed in the industrial sphere. Sir, 18 per cent of the total power generated is being used for the electrification of villages. Here, I would like to remind the Hon. the Minister for Public Works about a memorandum I submitted to him along with the President of the Pappinisseri Panchayat Board, four months ago. Even now electricity is supplied to the town 220 yards or so away from the village. Our prayer is to extend that to the whole of the village. That was not considered by the Government. I hope it is now under the active consideration of the Hon. Minister. From there it can be extended up to Pazhangadi river. A question was also put on the floor of this House asking for extension of electricity to Periyaram and Pappinisseri via Taliparamba. This can be done without any investment and trouble to Government. These are things that can be easily done by the Government. The Malabar Planning Board has submitted a plan and Members from Malabar district, both from this side and from the other side, submitted memorandum after memorandum putting forth the demands of the people. Electricity can be extended to all the rural parts in Malabar as there are facilities. I do not know whether the investigation of the Barapole scheme has been taken up by the Government. I do not want to waste much of the time of the House on these things at this stage. But it is the duty of the Government to take up the Gandhipuzha and Oorkushi schemes. I would like to know what steps have been taken by Government in this respect.

10-30
a.m.

Then, Sir, I would like to know from the Hon. Minister whether he has taken any decision with regard to the demands made by the Madras Electricity workers. This system was owned by the Britishers and with effect from August 1947 it was taken over by the Government. There were 1,500 workers at that time. These workers were integrated along with the system and they were assured that their emoluments will not be cut. Now there are 4,000 workers. I am given to understand that in spite of the fact that the Hon. Minister is sympathetic towards their demands and

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [17th March 1956]

has given them assurances, the workers have been driven to the painful necessity of serving a notice under section 22 of the Industrial Disputes Act. I hope the Hon. Minister will personally look into these things and do the needful.

Unions of press workers and others are given facilities to work within the estates. But with regard to these workers, I understand they are not permitted to function like that. (Interruption.) I am glad to note that Government have given permission to the workers to function there.

According to the provisions of the Electricity Supply Act, 1948, an Electricity Board has to be constituted in every State. That Act was passed by Parliament. I understand that so far as this State is concerned, such a Board has not yet been constituted. This is a Board that has to function under the control of the Legislature. If such a Board is constituted, it will go a long way in economising expenditure and in redressing the grievances of the employees. This is a very important matter. I hope the Hon. Minister will give us the reasons why it has not been implemented and if they propose to implement it, when they are going to implement it.

At this stage I do not want to submit schemes for the consideration of the Government. We are going to separate. I wish only to make very simple demands, that is, with regard to extension of electricity to Badagara, Parli and Pappineseri circle of Chirakkal taluk. As I said there is no difficulty in extending electricity to these areas. I hope Government would take steps to extend electricity to these places within six months.

S. KANDASWAMI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

கனம் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். மலை அடர்ந்த பிரதேசம். நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. மின்சார வசதி கிடையாது. என் தொகுதிக்கு அடுத்தாற்போல் தர்மபுரி இருக்கிறது. அதற்கும் என் தொகுதிக்கும் இடையிலே ஏழு மைல்தான் இருக்கிறது. அங்கு மின்சார சப்ளை செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதிக்கு இன்னும் மின்சார சப்ளை செய்யவில்லை. பாலக்கோட்டை நான்கு மைல் விஸ்தீர்ணமுள்ளது. அது ரொம்பவும் நெருக்கடியான பிரதேசம். அங்கிருந்து என்னுடைய தொகுதிக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் மின்சாரம் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்து விநியோகிப்பார்கள், என்று நினைக்கிறேன். அங்கு இப்பொழுதெல்லாம் கவலையடித்துத்தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். வேறு நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. எனக்குப் பேச அனுமதி கொடுத்த போதெல்லாம் இதைப்பற்றியே நான் பேசி வந்திருக்கிறேன். அதைப் பற்றி மந்திரி அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறேன். அதை இதுவரையிலும் கவனிக்கவில்லை. சட்டசபையும் காலாவதியாகப் போகிறது. இப்பொழுது கொடுப்பதற்குத் தான் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்படி ஏழைகளுக்குச் செய்து கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. ஏழைகளின் பேரில் கருணைகூர்ந்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு மின்சாரத்தை சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வருஷமே அந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் ராஜா பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். இப்பொழுது அவர் மந்திரி பதவியில் இருக்கிறார். அதனால்

10-35
a.m

17th March 1956] [Sri S. Kandaswami Goundar]

அவருக்கு குடிசைகளுடைய கஷ்டம் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும் என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்படியாவது அங்கு மின்சார சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொடுக்கும்போது பாப்பாரப்பட்டி, பாலக்கோட்டை பிரக்காக்களுக்கு முதலில் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது விவசாயிகள் வாழியிருக்கிறார்கள். ஏழெட்டு வருஷங்களாக அங்கு மழை கிடைக்காது. எந்தக் காரணத்தினாலோ அங்கு மழை பெய்யவில்லை. ஏதோ இயற்கைக் கோளாறு இருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது. அதனால் தான் அந்த இடத்தில் மழை பெய்யாமல் இருக்கிறது. அங்கு சமத் குமார நதி என்று ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்று தண்ணீர் லீனாகப் போகிறது. அங்கு ஒரு அணை கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப்பற்றி பல தடவை பேசியிருக்கிறேன். எழுதியும் கொடுத்திருக்கிறேன். 1956-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 9-வயில் கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரிக்கு ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். 1955-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 25-வயில் மறுபடியும் ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுவரையிலும் அதைப்பற்றி கவனிக்கவே இல்லை. கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு மீட்டிங் நடந்தது. அதில் எம்.எல்.ஏ.-க்களும், எம்.பி.-க்களும், கனம் ராமசாமி அவர்களும் வெகு தூரம் இதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தையும் இப்பொழுது சேர்த்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று எழுதிக்கொண்டார்கள். இது விஷயமாக அங்கு ஒரு இஞ்சினியர் அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு வந்தார். நானும் போயிருந்தேன். அவர் அந்த இடத்தையெல்லாம் பார்வையிட்டார். அங்கு ஆற்றங்கரையில் தென்னை மரங்கள் பயிர் செய்யிருக்கிறார்கள். அந்த தென்னை மரங்கள் 10 அல்லது 15 அடிகள் ஆற்றில் தொங்கிக்கொண்டு நிற்கிறது. பிரவாகம் வரும் காலங்களில் தண்ணீர் அந்த தென்னை மரங்கள் அவ்வளவு உயரத்திற்குப் போகிறது. அங்கு ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. அங்கும் 10 அல்லது 15 அடிக் தண்ணீர் போகிறது. அந்த வாய்க்காலை திறந்துவிட்டால் அங்கு மண் அடித்து சேதம் விளைவித்துவிடும் என்று வாய்க்காலை அடிக்கடி திறப்பது இல்லை. அதிகமாக தண்ணீர் போனால் மணல் அடித்துவிடும் என்று பயந்துகொண்டு அங்கு தண்ணீர் விடுவதில்லை. அங்கு அநேகமாக மூன்று மாத காலம்தான் தண்ணீர் அந்தக் கால்வாயில் போய்க்கொண்டிருக்கும். இந்த ஒரு அணைக் கட்டைக் கட்டிக் கொடுத்தால் நீர்ப்பாசனத்திற்கு மிகவும் செனகர்யமாக இருக்கும். தரம்புரி தாலுகாவுக்கு மிகவும் தெம்பாக இருக்கும். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். பலமுறை அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறேன். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்பதாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, I would like at the outset to congratulate the Hon. Minister for Public Works on the rapid development of electricity that he has envisaged in his speech. Of course there has been a rapid development in rural electrification though the pace may not be commensurate with the needs of the country because there is always the limitation of finance. I request that certain concession may be given to agriculturists within the limited resources available. My Friend Sri S. Panchaksharam has already spoken about the minimum guarantee required from agriculturists. During the pre-war years the guarantee required was Rs. 6 per horse-power and for a period of two years. But the guarantee required now is Rs. 50 per horse-power and for a period of ten years. The amount of guarantee is so much that ordinary agriculturists cannot afford to pay. I have known many cases of small agriculturists who on account of their

10 42
a.m.

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [17th March 1956]

inability to pay the minimum charges, had to get the service connection disconnected and the amount due by them to the Government was recovered under the Land Revenue Recovery Act. Instead of being benefited, small agriculturists have been ruined by getting service connection.

The tariff rate also is a bit high. During the war time, agricultural produce was selling at a high price and electrical pumpsets were available at a low price. Agriculturists got service connections for their dry and garden lands and raised wet crops by lift irrigation. During those days, it was paying. But at the present low price of agricultural produce and the high cost of electrical pumpsets, agriculturists are not able to pay this high tariff. Last time the Hon. Minister for Public Works gave an undertaking that he would consider the suggestion for raising the tariff on high tension bulk supply and utilizing the revenue so derived for reducing the tariff for low tension current, especially, current used for agricultural pumpsets. I find from the Budget speech of the Hon. Finance Minister that the first part of the undertaking is going to be fulfilled, whereas the second part has not been considered and even a promise of consideration has not been given. I request the Hon. Minister for Public Works to consider the second part of the undertaking and see that the agricultural tariff is commensurate with the low price of agricultural produce and the tendency of that price to fall still further.

In the extension of electricity to rural parts, contiguous villages must be supplied with power. I would like to bring to the notice of the House two instances in my taluk. From the Vengalapuram Sub-station, a line is taken to Alangayam. On the way there are four villages constituting the revenue village of Kudapettu. While power has been supplied to all the surrounding villages, this village alone has not been supplied with power even though the villages have entered into an agreement as long ago as 1947 or 1948. When the survey was made, the engineers have failed to include this village. I would appeal to the Minister to instruct the Department to include this village also under that scheme.

In the Jalarpeta area, the villages of Elangur, Ponneri and Mangalavadi have not been included. The Government will not be put to any heavy additional expenditure by including these three villages. I request the Hon. Minister to instruct the Department to include them also.

There is what is called the unconnected minimum charge about which my Friend Mr. S. Panchaksharam complained. The levy of that charge causes hardship. When service connection is ready to be given, agriculturists are not able to get pumpsets because of their scarcity in the market. Therefore, there is delay in utilizing the power that is available. Either the Government should ensure adequate supply of pumpsets or they should not levy the unconnected minimum charge till the time the agriculturist is able to get a pumpset. Many agriculturists are not able to purchase pumpsets

17th March 1956] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

because of the high level of prices. There is a credit system in the Electricity Department itself. That system must be liberalized and adequate credit facilities for the purchase of pumpsets should be made available.

* SRI V. VENKATASUBBA REDDI : கனம் சபாநாயகர் 10-45
அவர்களே, நான் மின்சார மானியத்தை ஆதரிக்கின்றேன். மின்சாரம் a.m.
சம்பந்தமாக நம் ராஜ்யம் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தை, இதர
மாகாணங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நம் மாகாணம் மிக அதிகமாக
முன்னேறி இருக்கிறது என்பது தெரியும். இருந்தாலும் இன்னும்
துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறவேண்டுமென்பதற்கு சில யோசனைகள்
சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷத்தில் 8 கோடி ரூபாய் வரையில்
எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு வேலைகள் ஆரம்பித்தன. ஆனால் இன்னும்
வேலை ஆனபாடில்ல. அதில் 2 கோடி ரூபாய் வரையில் சாங்ஷன் ஆகா
மல் இருக்கிறது. நமது சர்க்கார் போட்டிருக்கிற உத்தரவுப்படி ஒரு
லட்சம் ரூபாய் வரையில்தான் சீப் இஞ்ஜினியர் சாங்ஷன் செய்யலாம்
என்றும் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரையில் பி.டபிள்யூ. செய்யலாம்
என்றும், அதற்கு மேல் செலவாகும் திட்டங்களுக்கு எல்லாம் மந்திரி
சபையினரே சாங்ஷன் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சாதாரண
மாக ஒரு சின்ன திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் இரண்டு லட்சம்
ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. அதற்கு சர்க்காரிடமிருந்து சாங்ஷன் ஆகி வரு
வதற்கு நிரம்ப காலதாமதம் ஆகிறது. அதனால் சீப் இஞ்ஜினியர்
இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யலாம் என்றும், பி.டபிள்யூ.
டி. ஐந்து லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் செலவு செய்யலாம் என்றும்,
அதற்குப் பிறகு மந்திரி சபையினரே சாங்ஷன் செய்யவேண்டும் என்றும்
உத்தரவு பிறப்பித்தால் நல்லது. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் கிராமங்களுக்கு ஸ்கீம் தயாரிக்கும்போது யார் யாருக்கு மின்
சாரம் தேவைப்படும் என்பதற்கு மனுக்கள் வாங்குகிறார்கள். அதன்படி
இவர்களுக்கு செலவு செய்யப்படும் பணத்திற்கு 10 சதவிகிதம் ரிட்டர்ன்
இருந்தால் உடனே சாங்ஷனுக்கு அனுப்புகிறார்கள். பிறகு அக்ரிமெண்டு
வாங்குகிறார்கள். அந்த அக்ரிமெண்டில் காணப்படும் விஷயங்களைப் பார்க்
கும்போது கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் பயப்படுகிறார்
கள். ஆகவே இந்த அக்ரிமெண்டு முறையை ரத்து செய்யவேண்டுமாய்
கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, while I
join the previous speakers in congratulating the Ministry on its
efforts in the matter of electricity development, I plead for a more
generous treatment to my district in this respect which has suffered
long and continued neglect. Long and continued neglect is an ad-
mitted fact. But I do not blame this Ministry or any other ministry
for it. This has been there from the inception with the result that,
as has been pointed out by some of the speakers who preceded me,
electricity is supplied to only one-fortieth of the villages in an area
which contains a seventh of the population of this State. No more
proof is necessary to establish the neglect. While speaking on the
Second Five-Year Plan the other day the Hon. Finance Minister
made an impassioned plea for the maintenance of some equilibrium
between the different regions in the development of industries. I
submit that there must be some reasonable equilibrium as between
the districts in the matter of development of electricity also. There-
fore I request the Hon. Minister to consider favourably my request

[Sri M. Narayana Kurup] [17th March 1956]

for a more generous treatment to Malabar. It has been our misfortune that the reorganisation of States should affect our development plans. But I submit that that need not stand in our way. This Government have delayed the extension of electric power to some of the villages in Malabar because of some agreement entered into by the T.C. State. I do not blame this Government. Even after the reorganisation of States, we still will have to enter into agreements with our neighbouring States for our needs. Therefore, to delay the extension of electricity to the villages in Malabar on this score, I submit, is not the correct approach to the problem. This long neglect is certainly inexplicable. The Pykara hydro-electric works—the first hydro-electric scheme that was started in 1927—are very close to Malabar and we thought that we would be in the front rank of the beneficiaries. However, it took 20 years for electricity to come to Malabar. This accounts probably for the neglect. What this Government can do is only to expedite the schemes for extension of electricity to villages in Malabar and give greater consideration to our district. The West Coast, I submit, has potentialities for generation of electricity. The west coast has not been fully explored, though the subject has been under consideration for a long time. The Malampuzha project itself envisages generation of electricity. But I am sorry to say that there is as yet no tangible evidence that Government are tackling the problem seriously or are paying attention to it.

Then, Sir, I understand that some of the schemes which were already sanctioned have been ordered to be discontinued. I wish I am wrong. The extension of electricity from Tellicherry to Kuthuparamba, which is a National Extension Service area, has, I understand, been stayed. There was also a lot of complaint with reference to the Palghat Electricity Supply Corporation. Under the provisions of the Act for acquiring electricity undertakings, Government had notified that it would be taken over, but I am told that the acquisition proceedings have not progressed and the Government have issued some instructions, the implication of which is not understandable to me. Anyhow the *status quo ante* is continued. I submit such things should not happen, whatever may be the set-up in the reorganisation.

I am glad to note that the Hon. Minister has been paying some attention to our pleadings. Year before last some amount was set apart for the extension of electricity to a particular place, which was subsequently dropped on account of the T.C. State agreement not coming into force. Last year though provision was not made in the original budget, some provision was made in the revised estimates, and I am glad to find that further provision to complete that work has been made in this budget. Of course, these show that the Government are conscious of the continued neglect of my district, and now they are doing their best to atone for the past neglect.

The emphasis rightly has been in recent times to extend electricity to rural areas. Still 70 per cent of our electric power is consumed by industrial units though 75 per cent of our people live in

17th March 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

villages. In a place like South India, where as yet no other known source of fuel is in use, electric power has to play a very important part in agricultural operations and more especially in the development of cottage industries. In Malabar, oil engines have been found to be very expensive for the agriculturists. It would be very helpful if electricity is supplied to the agriculturists so that they can use the power for irrigation. Especially in areas like Malabar, where the first crop generally does not require water, electric installations would be very helpful and economical. Last time we referred to the very bad situation in Ponnani taluk in respect of a kind of cultivation called the Punjakol cultivation. In that case water had to be pumped out before seeds were sown. This work is being monopolised by a few people who charge exorbitant rates. The Hon. Minister promised to look into the question. I do not know whether any tangible results have come out so far. Further this is a matter which requires urgent consideration so that cultivators may be helped out of the exploitation of a few big people of the area. With these words, Sir, I resume my seat.

* SRI K. PARTHASARATHY : Mr. Speaker, Sir, it was very pleasing to hear hon. Members from both sides of the House congratulating the Hon. Minister in charge of this department. We heard that six hundred villages were electrified during this year. It is a record for all time. It was also very pleasing to hear that we have got a progressive programme for the next five years. Even for the next year, we have got a programme to electrify five hundred villages. The Hon. Minister also pointed out that we were leading the whole country in the matter of supplying electricity to villages. He pointed out that it was not the policy of the Government to have an Electricity Board. I am sure hon. Members of this House will support the view of the Government. Even then, when we find that a large amount of money is expended on this department, I am not sure whether the House will be able to scrutinise and come to a conclusion regarding the entire expenditure by a discussion during budget. Further since it is a commercial department, and it has to deal with a large number of consumers, I want the Government to consider whether it is not desirable to associate the members of the public with the administration of the department. It is not necessary that they should interfere with the day-to-day administration of the department. But it should be possible for the public to be associated with the department at least in an advisory capacity. I want the Government also to consider whether it is not possible to have a committee of this House created under the Rules to go into the administration of this department and other commercial departments. It is the policy of the Government to have nationalisation of not only electricity but also many other commercial undertakings. So I want the Government to consider seriously whether it is not desirable to have a committee of this House to consider the activities of the Electricity department and also many other commercial undertakings. I think hon. Members will agree that the Public Accounts Committee and the Estimates Committee will not be able to do justice to the public. So I think the Government will do well

[Sri K. Parthasarathy] [17th March 1956]

to consider the question of constituting an advisory committee for our whole State or for each system to advise the Government on matters relating to electricity. Now, complaints are being heard that the minimum guarantee for ten years asked for is unnecessary and that even in cases where agriculturists are not able to take power for lack of machinery they are charged for the amount of minimum power for which they have entered into agreement. In all such matters, it should be possible for the members of the committee to get into touch with the Government and advise them at the proper time for taking appropriate action so that the hardships imposed on the people may be redressed.

Then, Sir, I wish to refer to one or two matters affecting certain areas. In regard to extension of electricity in National Extension areas in South Arcot and two other districts, I find a provision of Rs. 13 lakhs was made in 1955-56. The Block Development Officer, Chinnasalem, made a reference to the Electricity department to provide for distribution of power in rural areas in Chinnasalem Block part. In that reference he mentioned particularly the allotment made by the Government for that purpose in the Budget. But no action was taken by the department. I would request the Hon. Minister to see that the money allotted for extension of electricity in villages in National Extension Scheme areas is spent for that purpose, and that it is not allowed to lapse. The dry areas in our State deserve sympathetic consideration and priority in the matter of rural electrification and I wish to join hands with hon. Member Sri Ratnam that some concessions should be shown to dry areas. When we ask that irrigation projects must be started we are told that water resources are not available and even if they are available they are not remunerative to be taken up. When we ask for extension of electricity in rural areas, we are told that the same cannot be taken up also because they do not yield 10 per cent return. I request the Government that in respect of dry areas a return of 10 per cent is not insisted on and be satisfied with a return of 5 per cent only. If this is done, this will go a long way in relieving unemployment in rural areas. At present there is considerable unemployment in rural areas. By extension of electricity to rural areas, we will be able to give employment for a number of agriculturists who are now without any work, for a major part of the year, for lack of adequate water-supply and with the aid of power they will be able to work on their lands throughout the year. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதர ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் நம் மாகாணம் மின்சாரத் துறையில் அதிவேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது நம் எல்லோரும் பெருமைப் படுவேண்டிய விஷயம். இதைக் கண்டு இந்த ஸ்தாபனமும் பெருமைப் படுவதில் நியாயம் இருக்கிறது. மேலும் துரித முன்னேற்றத்திற்கான அஸ்திவாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது இந்த பட்ஜெட்டில். பொதுவாக ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறி, அந்த நாட்டில் தொழில் துறை முன்னேற்றம், பொருளாதாரத் துறை முன்னேற்றம் விவசாயத் துறை முன்னேற்றம் ஆகியவைதான். அதுவும் மின்சார அபிவிருத்தி மிகவும் முக்கியமானது. அதற்கு அறிகுறியாக சர்க்கார் குந்தா திட்டம், பெரியார்

17th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

திட்டம் போன்ற பெரிய பெரிய திட்டங்களைப்போட்டு, இத்துறையில் அதிக கவனம் செலுத்திவருவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். மேலும் அவை முன்னேறவேண்டுமென்பதற்கான முயற்சிகளில் எல்லாம் ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் ஒரு விஷயத்தை சர்க்காரும் கவனிக்கவேண்டும். சர்க்கார் இத்துறையில் ஒரு தொழிலைப் போலவே ஏற்று நடக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் இருபத்தையாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துவருகின்றனர். மின்சாரத் துறையில் இந்த ராஜ்யம் வெகு வேகமாக முன்னேறியிருக்கிறது என்றால், அதன் பெருமை யாவும் இந்தத் தொழிலாளர்களைச் சாரும். அவர்களுடைய உழைப்பு, சலியாத ஊக்கம் இவற்றினால்தான் இந்தத் துறையில் அதிக அபிவிருத்தி காணப்படுகிறது. இது இன்னமும் வளரவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை, ஊக்கம் யாவும் பிறக்கும்படி நாம் செய்யவேண்டாமா? சாதாரணமாக ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து நடத்துகிறான் என்றால் அங்கே வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு ஏற்ற குறைந்தபட்ச சம்பளம், பஞ்சப்படி, போனஸ், கிராசுடி வேலைக்கு ஒரு உத்தரவாதம் இவை யாவும் அளிக்கப்படுவேண்டும் என்று நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். இது மிகவும் நியாயமான சட்டம். ஆனால் மின்சாரத் தொழிலை இன்றைக்கு ஏற்று நடத்துகின்ற சர்க்கார், இதே நியாயத்தை தங்களிடம் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்கவேண்டாமா? இதை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்குச் சர்க்கார் தங்களிடமுள்ள “அன்ஸ்சில்டு லேபர்” என்கின்றவர்களுக்கு ஆரம்ப சம்பளமாகப் 18 ரூபாய்கள் கொடுக்கிறார்கள். மேலே 18 ரூபாய் அல்லவன்ஸ். சென்னை நகரம் இருந்தால் வீட்டு வாடகை 7 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சேலத்திலுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி தன்னிடம் இருக்கும் ஒரு அன்ஸ்சில்டு லேபர்க்கு 30 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறான். 30 ரூபாய் அல்லவன்ஸ் கொடுக்கிறான். இந்த அளவுக்காவது நாம் சம்பளம் கொடுக்காவிட்டால் அந்தத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வில், உற்சாகம், ஊக்கம் எல்லாம் எப்படி இருக்குமென்பதை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். அவர்கள் இன்றைக்கு தங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்றே, ஐந்தாறு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்றே கேட்கவில்லை. தங்கள் வாழ்க்கைக்கு மிகக் குறைவான, குறைந்த பட்ச ஊதியமானது, ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி காடக்கூடிய காரணியத் திருக்கும் குறையாமல் இருக்கும்படி சம்பளம் கேட்கிறான். இதைப் போய் நியாயம் இல்லை என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு எல்லாம் தேசத்தில் அக்கறை கிடையாது, நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறை கிடையாது, எப்போது பார்த்தாலும் தங்கள் சம்பளத்திலேயேதான் குறி என்றெல்லாம் சொல்வது சர்க்காருக்கு சரியா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் கேட்கின்ற குறைந்த பட்ச ஊதியத்தைக் கொடுப்பதில் நம் சர்க்காருக்கு எவ்வித கஷ்டமும் இருக்கமுடியாது. சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் மின்சாரத் தொழிலின் மூலமாகக் கிடைத்திருக்கும் நிகர லாபம் 1951-52-ம்வருத்திற்கு 22 லட்சம் ரூபாய், 1952-53-ம்வருத்திற்கு 28 லட்சம் ரூபாய், 1953-54-ம்வருத்திற்கு 37 லட்சம் ரூபாய். இந்த லாபம் அத்தனையையும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களும் கேட்கவில்லை. அவர்கள் கேப்பது தங்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலியாவது கொடுக்கவேண்டுமென்பது தான். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். இது மிகவும் நியாயமான கோரிக்கை.

அடுத்தபடியாக வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுப்பது மிக அவசியம். அப்படிப் பார்த்தால் இந்த இலாக்காவிலே வேலை செய்து வருகின்ற தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட எழு, எட்டு வருஷ சர்வீஸ் உடையவர்கள் கூட தாற்காலிகமாகத் தான் இன்றைக்கும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் உடனடியாக நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் ஆக்கவேண்டாமா என்பதையும் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக இருக்கவேண்டாமா? இதை யெல்லாம் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதில் என்ன ஆட்சேபனை இருக்க முடியும்? சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்தபோது

11-10
a.m.

[Sri K. T. Raju]

[17th March 1956]

பல அங்கத்தினர்கள் இந்தப் பிரசினையைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர்களால் மிகுந்த அனுதாபம் உள்ளவர். அவரும் இந்தப் பிரசினையை அனுதாபத்தோடு கவனிப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார். இன்றும் அவருக்கு அந்த எண்ணம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த விவாதத்திற்கு பிறகு பதில் அளிக்கும் போது நிதி வசதி போதுமானதாக இல்லை என்று காரணம் காட்டி இந்த வருஷமும் அந்தக் கோரிக்கையை நிராகரித்துவிடக் கூடாது. தொழிலாளர்கள் மூன்று வருஷ காலமாக எல்லாவிதமான சமரச முயற்சிகளையும் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் பிறகுதான் வேறு வழியில்லாத நிலையில் சட்டரீதியான நடவடிக்கையில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை அநியாயம் என்று கருதினால் தொழிற் கோர்ட்டுக்கு விரும்படி அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு தொழிலாளர்கள் திருப்தியடையக்கூடிய முறையில் நல்லதொரு பதிலை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஜல மின்சார திட்டத்தினால் ஏராளமான அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கான டிரான்ஸ்மார்மர் போன்ற கருவிகள் வேண்டாமா? இது போன்ற கருவிகள் எல்லாம் தேவையாக இருப்பதால், இத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய தொழில் அபிவிருத்தி இல்லையென்றால் எப்படி நல்ல முறையில் மின்சாரம் இயங்க முடியும்? இந்தக் கருவிகளை எல்லாம் உற்பத்திச் செய்வதற்கான கன இயந்திரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்தவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் சபையில் விவாதத்திற்குவந்தபோது இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. வெறும் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தால் மட்டும் போதாது. அதைப் உபயோகிப்பதற்கான கருவிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு பெரும் தொழிற்சாலைகள் இங்கு ஏற்படுத்தப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை மத்திய சர்க்கார் அளிக்கும் வகையில் நம்முடைய சர்க்கார் இந்தச் சபையில் வற்புறுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக புஞ்சைப் பிரதேசத்திற்கு மின்சார வசதியின் தேவையைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பார்த்தசாரதி அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயத்திற்காக நாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்பது உண்மை. அதனால் குறிப்பாக மிகவும் பிஷ்தங்கிய புஞ்சைக் காடுகள் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். 60, 65 அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய எல்லா புஞ்சைக் காட்டுப் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டணத்தை நாம் வசூலிப்பது என்பது கூடாது. அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் மற்ற இடங்களை விட 50 சதம் குறைவான சார்ஜாக்களை வாங்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் புஞ்சைப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். புஞ்சைப் பிரதேசங்கள் நஞ்சைப் பிரதேசங்கள் எல்லா இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளும் மின்சாரத்திற்காக ஒரு விதமான கட்டணம் செலுத்தவேண்டும் என்பதை மாற்றி புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் இருக்கிறவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கிற முறையிலே நம்முடைய உதவி இருக்குமானால், புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி, நல்லவகையில் விவகாரத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளமுடியும். இம்மாதிரியான விவசாயத்திற்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பல விதமான வசதிகள் ஒரு புறம் இருக்க கிராமப் பகுதிகளிலே இன்றைக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும்போது விவசாயிகள் அதை ஓரளவுக்காவது உபயோகிப்பதற்கான முறையில் சலபமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் நிலத்திற்கு மின்சார வசதி வேண்டும் என்றால் அவர்கள் இந்த முறையில் யாருக்கும் விண்ணப்பம் போடுவது என்று தெரியாத நிலையில்

17th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

இருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை தாங்களே சாதித்துக் கொள்வதற்கான அனுபவம் அவர்களிடத்திலே இல்லை. ஆகவே மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு எப்படி விண்ணப்பம் போடுவது என்பதைப்பற்றி கிராம மக்கள் தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் பிரசாரம் செய்யவேண்டியது மிக அவசியம். பலவிதமான நல்ல நல்ல பிரசாரங்கள் சென்னை சர்க்காரால் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே இந்த முறையில் தக்க பிரசாரங்களை வெளியிடுவது நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மின்சாரத்துறையிலே சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவிலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சார அபிவிருத்தியையும் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருப்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யும் விஷயத்தில் நாம் முதல் வ்தானத்தில் இருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும் என்பதைக் கண்டு நாம் பெருமை படுகிறோம். ஜல மின்சார உற்பத்தியில் நம்முடைய ராஜ்யமானது இரண்டாவது ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது. மேற்கத்திய நாடுகளோடு நம் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் மின்சார உற்பத்தி விஷயத்தில் பின் தங்கியிருக்கிறோம் என்பது உண்மை. ஆனால் மேற்கத்திய நாடுகளில் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்துவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நீண்ட காலத்தையும் நம் நாட்டில் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துமிடத்து நாம் குறுகிய காலத்தில் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறோம்; மேல் கொண்டு முன்னேறுவோம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. மின்சாரத்தை அபிவிருத்தி செய்துக்கொண்டு, நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றம் அடையும்படியான வகையிலும் சலுபமான முறையிலும் கிராம மக்களுக்கு மின்சாரம் தேவையான இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் முக்கியமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். மின்சார இலாக்காவில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் சர்க்கார் முன்வைத்திருக்கக் கூடிய கோரிக்கையை அமைச்சரவர்கள் ரொபம் அனுதாபத்தோடு கவனித்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவில்லை யென்றால் அட்ஜுடிகேஷனுக்காவது விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-16 a.m.

இந்த மின்சார மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது நண்பர் ராஜா அவர்கள் சொன்னதுபோல் நாம் பெருமைப் படத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், இந்திய உப கண்டத்திலே நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் மின்சாரம் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக நமது அரசாங்கத்திற்கும், குறிப்பாக அந்த இலாக்காவை நிர்வகித்துவரும் மந்திரி அவர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதுமாதிரம் அல்ல. தனிப்பட்ட முதலாளிகளால் நடத்தப்படும் கம்பெனிகளும் கிராமங்களுக்கு நல்ல நோக்கத்தோடு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்துவருகின்றன. லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்தபோதிலும்கூட கிராம மக்களுக்கு அதிக செளகரியம் செய்துகொடுப்பதற்காக அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மின்சார கம்பெனிகளையெல்லாம் தேசியமயமாக்கப்போவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த விஷயம்தான். எந்தெந்த கம்பெனிகளை இந்த ஆண்டில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தப்போகிறார்கள் என்பதற்கு விஸ்டு கொடுக்கப்போவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் அப்படிப்பட்ட விஸ்டு கொடுத்தபாடியில்லை. இதன் காரணமாக என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன்.

திருச்சியில் சவுத் மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிக் கார்பொரேஷன் மூலமாக மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் இன்னும் பல இடங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்றால் தங்களிடம் பணம் கிடையாது

[Sri M. Palaniyandi]

[17th March 1956]

என்றும், கடன் வாங்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கமும் கடன் கொடுத்து உதவியிருக்கிறது. இருந்தாலும் அவர்கள் எந்தெந்த கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு தேவையான கடனுதவி அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. கிராமங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தேவைக்கு ஏற்றமுறையில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கு போதுமான கடனுதவி அளிக்கவேண்டும்.

காடாரம்ப பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் கையில் பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் அவர்களும் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை சீர்படவேண்டுமானால் விவசாயத்திற்கேற்ற மின்சார வசதி செய்துக் கொடுக்கப்படவேண்டும். இதைத்தவிர தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை அரசாங்கம் தேசியமயமாக்குவது சம்பந்தமாக உடனடியாக ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். எந்தெந்த கம்பெனிகளை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தப் போகிறார்கள், எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்று விஷயம் முடிவு செய்யப்படவேண்டும் அல்லது தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை இன்னும் சில ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கப்போகிறார்களா என்பதும் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் இன்னும் சில ஆண்டுகள் நீடித்திருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அவைகளுக்கு அரசாங்கம் கடனுதவி செய்து, பிறகு எப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ, அப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

குறிப்பாக திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்கள் நிச்சயமாக மின்சார மயமாக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால் அந்த இரண்டு தாலுக்காக்களில் இன்னும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள பாலமியாபுரத்தில் ஒரு டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கிறது. அரியலூர் பகுதியிலே முதலிலே தேசிய மயமாக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். பாலமியாபுரத்தையும், அரியலூரையும் தேசியமயமாக்க திட்டமிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சும்பகோணத்தில் ஒரு டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கிறது. அதை சேர்த்து உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாலமியாபுரத்தில் மின்சார வசதி இருக்கிறது. அரியலூரிலும் மின்சார வசதி இருக்கிறது. இவைகளை சும்பகோணத்தோடு இணைத்து விட்டால் நிச்சயமாக உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்துவிடலாம். இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டியது மிகமிக அவசரமானது. அவைகள் காடாரம்ப பிரதேசங்கள், மின்சாரம் பரவாத பிரதேசங்கள், மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையிலுள்ள பிரதேசங்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து மனதில் வைத்துக்கொண்டு காரியங்களை உடனடியாக செய்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாலமியாபுரப் பகுதியிலே உள்ள கிராமங்களிலுள்ள கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு வேண்டிய மின்சாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இது விஷயத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

11-20
a.m.

அடுத்தபடியாக மின்சார விநியோக ஸ்தாபனங்களில் வேலைபார்க்கும் தொழிலாளர்களைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களைப்பற்றி கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா நன்றாக எடுத்துரைத்தார். மின்சார விநியோக ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் தேசியமயமாக்கினால், அப்போது அவைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படக்கூடாது; குறிப்பாக கீழ்த் தட்டுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. சம்பள விஷயத்தில் இந்த ஸ்தாபனங்களிலுள்ள தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதுபற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடம்

17th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

சூறியபோது, அவர்கள் என்ன இருந்தாலும் ரூ. 3,000, ரூ. 4,000 சம்பள வாங்கக்கூடியவர்களைக் கொஞ்சம் பார்க்கலாம் என்று சொன்னார்கள். நிறையச் சம்பளம் வாங்கக்கொண்டிருப்பவர்களைப்பற்றிக்கவலையில்லை; ஆனால் கீழ்த் தட்டுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது, அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் அவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. நமது அரசாங்க மின்சார இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கிடைக்கிறது, மேலும் அவர்களுக்கு வருடத்தில் மூன்று மாத போனஸ் கிடைக்கிறது. அந்தக் கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்கினால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் ஊதியத்தைக் குறைக்கக்கூடாது; அவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் போனஸையும் சம்பளத்தோடு சேர்த்து அரசாங்கத்தார் கொடுக்கவேண்டும்; அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அவர்களுடைய ஊதியம் குறைத்து அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுடைய சம்பளம் குறைந்தால் அவர்களுக்கு மனது புண்படும்; அவர்களுடைய மனது புண்படுவதற்கு அரசாங்கம் ஆளாகக்கூடாது. ஆகவே மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்கினால், அவைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்தோடு போனஸாகப் பெற்றுவந்த தொகையையும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு சில மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளில் நிர்வாகத்திலுள்ள தொழிலாளர்களைப்பற்றியும், அரசாங்கத்திலுள்ள மின்சாரத் தொழிலாளர்களைப்பற்றியும் கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கம்பெனிகளில் தொழிலாளர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அரசாங்கத் தொழிலாளர்கள் மோசமாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது. நாம் கம்பெனிகளுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டுமா? நாம் மின்சார விநியோக ஸ்தாபனங்களை தேசியமயமாக்க விருக்கிறோம். மின்சார விநியோகத்தை ராஜ்யத்தில் மேலும் மேலும் விஸ்தரித்து வருகிறோம். ஆனாலும் பயன் என்ன? அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களில் சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருந்தால் பயனில்லை, அவர்களுக்குக் கூடியவரை சம்பளத்தை அதிகரித்துக் கொடுப்பதற்கு கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுதாபம் இருக்கலாம். ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கண் திறந்தால்தான் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தமுடியும். ஆகவே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கண் திறக்கவேண்டும். Central Electricity Board-ல் நமது ராஜ்ய மின்சார இலாகாவைச் சேர்க்கவேண்டாமென்று நமது அரசாங்கத்தார் சொல்கிறார்கள். பொதுவாக இந்த ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமை பாதிக்கப்படுமென்ற காரணத்தால் அந்த போர்டில் நமது ராஜ்ய மின்சார இலாகாவைச் சேர்க்கவேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். நமது ராஜ்ய மின்சார இலாகாவிலுள்ள தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, மத்திய மின்சார போர்டில் சேரவேண்டுமென்றுகூட எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார இலாகா மிக நன்றாக வேலை செய்து வருகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார விநியோகத்தை மிகப் பெரிய அளவுக்கு விஸ்தரித்து வருகிறோம். இப்படி நல்லதொரு ஸ்தாபனத்தை நாம் வைத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பது சரியல்ல. மின்சார இலாகாவினால் பொது மக்களுக்கு நிறைய செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கிறோம். ஆனால் அந்த இலாகாவில் நமக்கு உண்மையாக வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் குறைவாகக் கொடுக்கிறோம். இந்தத் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாய சம்பந்தமான காரியங்களுக்கும் மற்ற காரியங்களுக்கும் மின்சார விநியோகம் செய்யும்போது, உபயோகப்படுத்தப்படும் “டிரான்ஸ்பார்மர்” விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த டிரான்ஸ்பார்மர்

[Sri M. Palaniyandi]

[17th March 1956]

களுக்கு குறிப்பிட்ட Capacity இருக்கிறது; 75 H.P.-யோ, 100 H.P.-யோ இருக்கிறது. இது விஷயமாக மின்சார இலாகாவினரோடு விவசாயிகள் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள். விவசாயிகள், இவ்வளவு எச்.பி. உபயோகிப்பதாக எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்தபடி உபயோகிப்பதில்லை, எழுதிக் கொடுத்ததற்கும் குறைவாகவே உபயோகிக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒருவர் 75 எச்.பி.க்கு எழுதிக் கொடுத்திருந்தால் 15 எச்.பி. தான் உபயோகித்திருப்பார். 60 எச்.பி. உபயோகிக்கப்படாமல் மீதியாக இருக்கும். மறுபடி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மின்சார விநியோகத்தை குறிப்பிட்ட இடத்தில் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று விவசாயிகள் கோரினால், அப்போது மின்சார இலாகாவினர் ஒப்பந்தப்படி கணக்குப்போட்டு, “எல்லாம் தீர்ந்துபோய்விட்டது, விஸ்தரிக்க முடியாது” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். மேலும், 75 எச்.பி.-க்கு ஒப்பந்தத்தில் எழுதிக் கொடுத்தவர் 15 எச்.பி.-யே உண்மையாக உபயோகித்திருந்தாலும் கூட அவரிடமிருந்து 75 எச்.பி.-க்கே கட்டணப் பணத்தை வாங்கி விடுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மானிக்கசுந்தரம் அவர்கள் தமது தொகுதியிலுள்ள ரங்கநாதபுரத்தில் இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறினர். இம்மாதிரி, உண்மையாக எவ்வளவு எச்.பி. உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைக் கவனிக்காமல் மின்சார இலாகாவினர் மின்சார விநியோகத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட அளவு மின்சாரத்தை விவசாயிகள் உபயோகிப்படுத்திவிட்டார்களா, இல்லையா என்பதை மின்சார இலாகாவினர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்தகைய என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டுவிட்டன. விவசாயிகள் சம்பந்தமாக மின்சாரத்திற்கு minimum charge பற்றிய விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நான் என்னுகிறேன். ஏற்கெனவே exemption இருந்தாலும்கூட, இருக்கக்கூடிய உண்மையான நிலைமைகளைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளாமல், விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக, போதிய அளவு தண்ணீர் இல்லையென்று ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரால் certify பண்ணப்பட்டாலும்கூட விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள நாமக்கல் தாலுகாவில் ஒருவருக்கு வருஷத்திற்கு ரூ. 150 கட்டணம் போட்டு, அவர் குடும்பமே நொடித்துப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தனி நபர்களால் நடத்தப்படும் மின்சார விநியோக ஸ்தாபனங்களைச் சீக்கிரத்தில் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது நல்லது என்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நமது ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு அதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்குவதை சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அதிகமான சௌகரியங்கள் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜ் அவர்களும், ஸ்ரீ எம். பழனியாண்டி அவர்களும் மின்சார இலாகாத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேட்டியளித்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கவனிப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1954-ம் வருடம் மே மாதம் 14-ந்தேதி அன்று அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்குப் பேட்டியளித்து, ஆவன செய்வதாக கூறினார்கள். 1955-ம் வருடம் மார்ச்சு மாதம் 16-தேதி அன்று நடந்த சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் திட்ட வட்டமாக கவனிக்கப்படுமென்று கூறினார்கள். இந்த வருடம் ஜனவரி 27-ந் தேதி அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளிடம் ஆவன செய்வதாகக் கூறியிருந்தும் கூட, மார்ச்சு 6-ம் தேதியன்று ‘இப்போது ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்பதை

17th March 1956] [Sri C. Kandasamy]

அரசாங்கம் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறது, என்று கூறியிருப்பது மிகவும் வருத்தத்தக்கது. மின்சார இலாகாவிலுள்ள தொழிலாளர்களின் குறைகளைப் போக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இந்தத் தொழிலாளர்கள் மகிழ்ச்சியான மனோ நிலையில் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ரூபாய் 18 சம்பளமாகவும், ரூபாய் 18 படியாகவும், ரூபாய் 7 வீட்டு வாடகைப் படியாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. மொத்தமாக, இவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ரூபாய் 43-தான் ஊதியம் கிடைக்கிறது. இவ்வளவு குறைவாகச் சம்பளம் பெறும் துர்பாக்கியமான நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த துர்பாக்கியமான நிலையிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்களுக்கு ஏதாவதொரு குறைந்த பட்சத் தொகையாவது அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இது பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மகாநாடு ஒன்றைக் கூடி, ஆவன செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, அரிசி மில்களுக்கு மின்சார விநியோகத்தை மறுப்பது பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு இப்போது மறுக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துவதற்கு அனுமதி பெற்று, அவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து மில்களைக் கட்டிய பிறகு அவர்களுக்கு மின்சார விநியோகத்தை மறுப்பது சரியல்ல. இதனால் அவர்கள் செலவழித்த பணம் வியர்த்தமாகிறது. அவர்கள் கட்டிய மில்கள் வியர்த்தமாகின்றன. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படியில்லையென்றால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, மின்சார இலாகாவிலுள்ள தொழிலாளர்களுடைய குறைகளையும் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பிரச்சந்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. THINAKARASWAMY THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களே சமர்ப்பித்துள்ள மின்சார மானியத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். இன்றைக்கு, இந்திய யூனியனிலேயே சென்னை ராஜ்யம் எதிலே முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கிறது என்று பார்ப்போமேயானால் மின்சாரம் ஒன்றிலேதான் சென்னை ராஜ்யம் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இந்த சென்னை ராஜ்யத்தினுடைய உயர்ந்த வளர்ச்சி எதிலே இருக்கிறதென்றால் இந்த மின்சாரத்திலேதான் இருக்கிறது. எல்லா விஷயங்களிலும் மின்சாரம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. எந்தப் பிரதேசத்திலே மின்சாரம் விநியோகம் விசேஷமான விஸ்தரிப்பு அடைகிறதோ, அந்தப் பிரதேசம்தான் எல்லாத் துறைகளிலும் ஓரளவிற்கு முன்னேற்றமடைவதற்கான விசேஷ அனுகூலங்கள் பெறமுடியும். இப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் மின்சார விஸ்தரிப்பு மிகவும் வேகமாக நடைக்கிறது; மின்னல் வேகத்தில் நடக்கிறது. அதிலும் கடந்த இரண்டு வருஷங்களிலே, இந்த ராஜ்யத்தில் மின்சார விஸ்தரிப்பு மின்னல் வேகத்திலேதான் நடந்து வருகிறது. நான் இதைப் பல இடங்களில் பார்த்து வருகிறேன். உதாரணமாக, மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள பெரியகுளம் தாலுகாவில், ஒரு நாள் நான் பார்த்தபோது, ஒரு “எலெக்ட்ரிக் போஸ்ட்” கூட இல்லை; ஆனால் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, அங்கே மின்சாரக் கம்பங்கள் நாடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். இவ்வளவு வேகமான முறையில் மின்சார விஸ்தரிப்பை நான் இதுவரையிலும் பார்த்த தில்லை. மேலும், இப்போதுள்ள மின்சார இலாகாப் பிரதம எஞ்சினீர் அவர்கள் விசேஷ கவனம் செலுத்தி, எவ்வளவு வேகமாகவும் அதிகமாகவும் துரிதமாகவும் மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகவும் விஸ்தரிப்பு வேலையை செய்துவருகிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல், இந்த மின்சார விநியோக விஸ்தரிப்பில் விசேஷமான சலுகைகளை கிராமப் பகுதிகளில்தான் கொடுக்கவேண்டும். ஏற்

[Sri S. Thinakaranaswamy Thevar] [17th March 1956]

கெனவே நகரங்களில் பல வருஷங்கலாக மின்சார விஸ்தரிப்பு ரொம்பவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகரங்களில் மின்சாரம் அலங்கார காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. நகரங்களில் மின்சார விநியோகத்தை எந்த அளவுக்கு விஸ்தரிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விஸ்தரித்தாகி விட்டது. இனிமேல் கிராமப் பகுதிகளில்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கிராமங்களுக்கு விசேஷ ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே இனிமேல் மின்சார விநியோக விஸ்தரிப்பில் கிராமங்களுக்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-30
a.m.

இதிலே, இந்த விஸ்தரிப்பில் கட்டணம் பொருத்தவரையில், பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலை, பாக்கடிகள், luxury-க்காக வைத்திருக்கும் fan, ரேடியோ முதலியவைகளுக்கு உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டியதில்லை. வேண்டுமானால் கூடுதலாக கட்டணம் விதிக்கலாம். விவசாயத்திற்குக் உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு, சர்க்கார் கட்டணம் மிகக்குறைக்க வேண்டியது அவசியமாகும். சர்க்கார் இது விஷயமாக முக்கிய கவனஞ் செலுத்தவேண்டும்.

இந்த தேசத்திலே, மொத்த ஜனத்தொகையில் நூற்றுக்கு அறுபதிற்கு மேல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இந்நாடு சுபீட்சமாக இருக்க வேண்டுமென்றால், இவ்விவசாயிகள் சுபீட்சமாக இருப்பதற்கான காரியங்கள் சர்க்கார் செய்தாகவேண்டும். என்றைக்கு இந்த விவசாயிகள் சுபீட்சம் அடைகிறார்களோ, அன்றைக்குத் தான் இந்நாடு இந்நாட்டு மற்ற மக்களும் சுபீட்சம் அடையமுடியும். விவசாயத்தினையே அபிவிருத்திக்கு, சுபீட்சத்திற்கு மூலகாரணமாகத் தற்போது இருப்பது, இந்த மின்சாரமாகும். ஆகவே விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் நல்ல அளவில் விஸ்தரிக்க செய்து tariff காரண்டியும் காட்டவேண்டும். சில இடங்களில் special காரண்டி இருக்கின்றன. இவ்விடங்களில் மின்சார கட்டணத்தைப் பார்த்தால், விவசாயத்தின் வரும் வருமானத்தைக் காட்டிலும், மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி இருந்தால் விவசாயிகள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாவார்கள் என்பது திண்ணம். சர்க்கார் திடீரென்று எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இந்த மின்சார கட்டண விஷயமாக விசேஷ சலுகை காட்ட முடியாமல் இருந்தாலும், மிக பாதிக்கப்பட்ட இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்காவது சலுகை காட்டவேண்டும்.

பிற்பட்ட மக்கள் வாழும் பிரதேசங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. இங்கு எல்லாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக பருவ மழையில்லாமல், நிலங்களிலுள்ள பயிர் விளைச்சல் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டு, பல வருஷங்களாக தொடர்ந்தாற்போல் வறுமையிலேயே வாடி வருந்துகிறார்கள். அம்மாதிரியான பிரதேசங்களில் என்னுடைய தொகுதி ஒன்று. மதுரை ஜில்லாவில் என் தொகுதியில் தான் வறுமை எப்போதும் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட பிரதேசங்களில் special காரண்டி இருந்தால் அங்குள்ள விவசாய மக்கள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப் படுவார்கள். அம்மாதிரியான பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு, கட்டணம் கூடுமான அளவு குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி, இக்கோரிக்கையைப்பற்றி சர்க்காருக்கு பல முறை மனுக்களும், மகஜர்களும் என் தொகுதி மக்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார இலாகா அதிகாரிகள், சர்க்காருக்கு அதன் பேரில் நல்ல சிபார்சுகள் செய்து அவைகளை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார், இதிலே விசேஷ கவனம் செலுத்தி, மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவினுடைய, பல பகுதிகளில் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு வறுமையால் வாடும் மக்களுக்கு மின்சார கட்டண சலுகை தற்காலிகமாவது காட்டியாக வேண்டுமென்று சர்க்காரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்காருக்கு, பின்னர் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டிய நிர்வாகத்திற்கு இருந்தாலும், உடனடியாக, இம்மாதிரியாக கஷ்டப்படும், பாதிக்கப்பட்டு வரும், விவசாய மக்களுக்கு மின்சார கட்டணம் குறைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

17th March 1956]

SRI A. RATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார மானது, நாட்டிலே முற்போக்குப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக, காங்கிரஸ் அரசாங்கம், ஏதாவது முன்னேற்றப் பாதையில் சென்று மக்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறதென்றால், அது தான் சர்க்கார் பல இடங்களில் செய்திருக்கும் மின்சார வசதியாகும். இதைத் தவிர வேறு எந்த மார்க்கத்தில் இந்த சர்க்கார் எந்த விதமான நன்மையும், மக்களுக்குச் செய்ய வில்லை என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டும். இந்த மின்சாரம் மேலும் நம் ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் பரவச் செய்ய நம் வரிப் பணத்திலிருந்து 50 கோடி ரூபாய் அனுமதித் திருக்கிறோம். இது விஷயமாக மேலும், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாயை கடனாகவோ, மானியமாகவோ மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்று நாட்டுக்கு நல்ல சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்னையில் மின்சார திட்டத்தை தனிப்பட்டவர் கம்பெனியிடமிருந்து 1947-ல் இரண்டு கோடி ரூபாயைக் கொடுத்து சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு அன்று இருந்த கஷ்டங்கள் இன்னும் இருந்து வருகின்றன. அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் 18 ரூபாயாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தற்போது அவர்கள், சம்பள உயர்வுக்காக குரல் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனித்து, தனிப்பட்ட மின்சார கம்பெனிகளில், கொடுக்கப்படும் அளவுக்காவது அவர்களுக்கு சம்பளம் முதலிய சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் பேசின் பிரிட்டிஷ் Power house-ல் ஒரு turbine tank திடீரென்று வெடித்து, முத்தலிங்கம் என்ற தொழிலாளி, அடிப்பட்டு இறந்து விட்டார். இன்னும் இரண்டு தொழிலாளர்கள் காயமடைந்து சிகிச்சைக்கு ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு எந்த விதமான நிவாரண உதவியும் இது வரை செய்யப்படவில்லை. இத்தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் ரொம்ப மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அநுதாபம் காட்டி அக்குடும்பங்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. மற்றும் இது விஷயமாக கவனித்து யோசனை கூற, Consumers, தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டு, மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு ஸ்கீமா Scheme project விருந்து சுமார் மூவாயிரம் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள். இவர்கள் எல்லாம் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். தற்போது “குண்டா” Scheme நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இது நடைபெறும் போது, தொழில் இழந்த இத்தொழிலாளர்களுக்கு அங்கு வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதிலும் அந்த ஸ்தலத்திலேயே அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். மற்ற இடங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை அங்கு இருக்குமதி செய்யக்கூடாதென்பதே எனது நோக்கம்.

கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யும் போது, அவைகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள சேரிகளுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் சேரிவாழ் மக்களுக்கும் ஒரு வித மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. இக்கசப்பு நீடிக்கும்படி சர்க்கார் இன்னும் நடந்து கொண்டால், சீக்கிரத்தில் வரப்போகும் தேர்தலில் சர்க்கார் கட்சியை, சேரிவாழ் மக்கள் முறியடித்து விடுவார்கள் என்பதை ரூபாய் படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே சேரிகளுக்கும் மின்சார வசதி உடனடியாக செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கடலூரில், என் தொகுதியில் எந்தெந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் தேவை என்பதைப்பற்றி குறித்து சர்க்காருக்கு மனு செய்திருக்கிறேன். அக்கிராமங்களுக்கு உடனடியாக, மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Rathnam]

[17th March 1956]

கனூர் தாலுக்காவில் 20 ஆண்டுகளாக மின்சார வசதி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும், பல்ஸ்பட்டி, அரவாக்குறிச்சி கிராமங்களுக்கு மட்டும் இதுவரையில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். அக்கிராமங்களுக்கும் உடனடியாக மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டும்.

கடலூரில் மின்சார வசதி இருப்பது போல், விழுப்புரத்தில் இல்லாததால், விழுப்புரத்தில் உள்ளவர்கள் சென்ற ஆண்டில் இரவு காலங்களில் தான், மின்சாரம் உபயோகித்து தங்கள் மெஷின்களை இயக்கி வந்தார்கள். அதாவது நெல் மிஷன், மாவு மிஷன் இவைகளை இயக்கி வந்தார்கள். இந்த ஆண்டிலாவது அவர்களுக்கு பகலில் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தி மிஷின்களை ஓட்ட உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், விழுப்புரத்தில் மின்சார திட்டம் விஸ்தரிக்கும்போது, தென் ஆற்காடு ஜில்லா பூராவும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் நெய்வேலி நிலக்கரி உபயோகப்படுத்த, அந்த நெய்வேலி யிலேயே ஒரு மின்சார தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தினால், பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதுடன் பல மாவட்டங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யலாம். அந்த தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்பட்டால், நாம் எதிர் பார்க்கும் 25 பர் செண்ட் மின்சார Cut-ம், இன்னும் அது சம்பந்தமான, பல விதமான அசம்பாவிதங்களுக்கும் ஏற்படாது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு நெய்வேலியில் தொழிற்சாலைகளும் ஏற்படுத்த வேண்டும், இதற்கான பணச் செலவுக்காக கடனாக அல்லது மானியங்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் வாங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வரண்ட பிரதேசங்களில் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய மிக அவதிப்படுகிறார்கள். அங்கு விவசாயத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்தால், அது பெரிய நிலச்சவனத்தாரைகளையே விவசாயத்திற்குத்தான் உதவும் படி செய்கிறார்கள். சிறு நில விவசாயிகளுக்கு அந்த மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. அவ்விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்ட பண உதவி செய்து பம்பு செட்டுகள் வாங்கி வைத்து, மின்சார வசதி செய்து, விவசாயம் செய்ய உதவினால், அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருவதுடன், அச்சிறு விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழக்காக நடத்த உதவும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-40
a.m.

* SRI S. ARUMUGAM PILLAI : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மின்சாரமானது நமது நாட்டிற்கு மிகவும் முக்கியமானது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அதை எந்தெந்த முறையிலே பயன்படுத்தி மக்களுடைய நலத்திற்காக உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்ற பல திட்டங்கள் அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது. அதற்காக பெரும் அளவு இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மின்சார வசதியை கிராமங்களிலேதான் அதிகமாக செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில் கிராம மக்கள்தான் நல்ல முறையிலே உழைத்து நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய நமக்கு பல உணவுப் பொருள்களை கொடுத்து உதவி செய்கிறார்கள். ஆகவே கிராம மக்களுக்கு அதிகமான மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுத்து அவர்களை கனிப்பூட்ட வேண்டுமென்று நமது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லா மக்களுடைய முன்னேற்றத்தையும் அரசாங்கம் கருதுமானால் அவர்கள் பல வழிகளிலும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்து, உணவுப் பொருள்களை அதிகப்படி உற்பத்தி செய்து நமக்கு தருவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

17th March 1956] [Sri S. Arumugam Pillai]

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்களுக்கு அதிகமான மின்சார விஸ்தரிப்பு இருக்கிறது என்று நாம் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. பெரும்பாலான கிராமங்களிலே சூரியன், சந்திரன் இவர்களின் வெளிச்சமே தவிர அங்கே இரவு காலங்களிலே எந்த விதமான வெளிச்சத்தையும் பார்க்க முடியாது. ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயாவது கிராமங்களிலே முக்கிய தெருக்களில் மின்சார விளக்குகளைப் போட வேண்டும். அதே சமயத்திலே ஹரிஜன சேரிகளிலே 10 வீடுகள் இருந்தாலும் அங்கே மின்சார விளக்குகளைப் போட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போலவே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பம்ப் செட்கள் கொடுத்து கிணற்றிலுள்ள தண்ணீரை நீர்ப்பாசன வசதிக்காக மக்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சரவர்கள் பரம்பரையாக ராஜாவாம் சந்ததியில் பிறந்தவர்கள் குடிமக்களை எப்படி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நன்கு அறிந்தவர்கள். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே குடிமக்களுக்கு நல்ல முறையிலே மின்சார விநியோகம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : கனம் உதவி 11 43 am
சபாநாயகர் அவர்களே! மின்சார மானியத்தின் மீது பேசும்பொழுது நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டும் பிரேரணைகளை வலியுறுத்தி சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1954-55-வது ஆண்டு மின்சார மானியத்தின் மீது அங்கத்தினர்களின் கோரிக்கைக்கு பதிலளிக்கின்ற முறையில் நமது மராமத்து இலாகா அமைச்சரவர்கள் பேசியதை நான் சூரப்படுதத் விரும்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகளுக்கு எல்லா கிராமங்களிலும் குறைந்த செலவில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவில் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் ஓரளவு வெற்றிகண்டிருக்கிற காரணத்தால் நான் அவர்களை பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் எதற்கும் எதிர்க்கவேண்டும் என்பதல்ல. நல்லது காண்கின்றபோது வரவேற்கவும், தவறு செய்தபோதும், குறைகள் இருக்கின்ற போதும் எடுத்துக் கூறவும்தான் நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற முறையில் சொல்கிறேன்.

மின்சாரம் இந்த மாகாணத்தில் பல விடங்களில் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருந்தாலும்கூட, ஒரு சில விடங்களிலே தோழர் தின கரசாமி தேவர் சொன்னதபோல மின்னல் வேகத்தில் விஸ்தரிக்கப்படாவிட்டால் எங்கள் ஜில்லாவை பொருத்த வரையில் ஆமை வேகத்தில் தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு நடக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் கள்ளக்குறிச்சி, தியாகதுர்க்கம், அவனூர்ப்பேட்டை, காட்டுமன்னார்குடி ஆகிய 4 இடங்களில்தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களிலே பலவிடங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தை பொருத்த வரைக்கும் ஏன் இந்த மந்தமான நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம் மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். அங்கு பெரிய ஜீவ நதிகள் கிடையாது. பெருவாரியாக கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பித் தான் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் வாழவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கிணற்றுப் பாசனத்திற்கு உள் கிணறு வெட்டி, உறை கிணறு வெட்டி, அதன் பாதாளத்திலிருந்துதான் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையில் தனிப்பட்ட நபர்கள் வைத்திருக்கும் மின்சாரக் கம்பெனிகளின் லைசென்சை ரத்துசெய்யவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். அதற்கு காரணம் எங்கள் மாவட்டத்திலிருக்கிற South Arcot Electricity Distribution Company சரியான முறையில் வேலை செய்யவில்லை என்பதுதான் இதை

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

[17th March 1956]

அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று, இதற்காகத்தான் வலியுறுத்துகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் திருக்கோவிலூர், விருத்தாசலம் ஆகிய இடங்களில் அரசாங்கம் நடத்துகிறது. அவ்விடங்களில் நல்ல முறையிலே குறைந்த விலையில் மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறது. தனிப்பட்டவரின் கம்பெனியான நடேச முதலியார் கம்பெனியிலே விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்பட்டு வேண்டியவர்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதும், ஒரு சிலருக்கு மின்சாரம் வழங்க மறுப்பதும், மற்றும் சிலருக்கு காலதாமதம் ஆவதும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் தனிப்பட்டவர்களிடம் உள்ள கம்பெனிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கோட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக விழுப்புரம் தாலுகாவில் கண்டமங்கலம் பிரிக்காவிலும், வளவனூர் பிரிக்காவிலும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று நண்பர் நாகராஜ நாயகர் M.L.A.-யும் நானும் அடிக்கடி வலியுறுத்தி சொல்லி இருக்கிறோம். நானே மறுதினம் நமது மந்திரி அவர்களும் நல்லாத்தூருக்கு மின்சாரத்தை துவக்கிவைக்க வருகிறார்கள். நல்லாத்தூர் கிராமத்திற்கு கண்டமங்கலம் சப்-ஸ்டேஷனிலிருந்து மின்சாரம் போகிறது. ஆனால் கண்டமங்கலத்திற்கு மின்சாரம் விவசாயம் செய்யக் கிடையாது. 1955-ம் ஆண்டு மே மாதமே கண்டமங்கலம் நவமால், மருதூர் வாசிகள் ரூ. 7,500-ம், ஆழியூர் வாசிகள் ரூ. 2,500-ம் சேர்ந்து நடேசன் அண்டு கம்பெனிக்கு பம்பு செட்டுக்காக ரூ. 10,000 கொடுத்து மின்சாரம் கேட்டார்கள். ஆனால் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. பெரியபாபுசமுத்திரம், சின்னபாபுசமுத்திரம், வளத்தாம்பாளையம், கெண்டியங்குப்பம், ரஜபுத்திர பாளையம் ஆகிய கிராமங்களிலே ரூ. 4,000 நடேசன் Industries-க்குக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் இந்த கம்பெனியில் பணம் கட்டினால்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்று கம்பெனி என்ஜினியர் அவர்களும், நடேச முதலியார் அவர்களும் மேற்படி கிராமங்களுக்கு வந்து சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் வரைக்கும் கண்டமங்கலத்திற்கும் மற்ற கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாமல் நல்லாத்தூருக்கு மின்சாரம் போகிறது. இதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மந்திரி அவர்கள் வரும்பொழுதும் மக்கள் குறைகளை சொல்வார்கள். அதை விசாரித்து உடனடியாக நான் குறிப்பிட்ட கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

விழுப்புரம் தாலுக்காவில் என்னுடைய தொகுதியான விக்ரவாண்டியிலே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் பம்பு செட்டுக்கு மின்சாரம் கேட்டால் மறுக்கப்படுகிறது.

என்னுடைய தொகுதியில் காளைஞ்சனூர் ஆகிய பிரிக்காக்களில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவில்லை. மின்சாரத்திற்கு விழுப்புரத்திலே Sub-station இருக்கிறது. அதற்கு திருவண்ணாமலையிலேயிருந்து ஒரு லைன் வருகிறது.

1952-ம் ஆண்டு நிதி மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கோனூர் கிராமத்திற்கு வரும்பொழுது மின்சாரத்தை இந்த பிரிக்காவிற்கு கண்டிப்பாய் விஸ்தரிக்கிறேன் என்று வாக்களித்தார்கள். ஆனால் இதுவரையில் வரவேயில்லை. ஆகவேதான் இதையெல்லாம் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

எங்கள் மாவட்டத்தை பொருத்தவரையிலும் நெய்வேலியில் தெர்வல் ஸ்டேஷன் உண்டாக்கிறோம் என்றார்கள். ஆகவே இந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டதற்காக நாங்கள் அரசாங்கத்தை பாராட்ட கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார இலாக்காவில் வேலை செய்யும் பில் கலெக்டர்களுக்கு அடிப்படையாக சம்பளம் ரூ. 30 இது குறைவானது. அதை ரூ. 40 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பில் கலெக்டர்கள் வேலையை

17th March 1956] [Sri A. Govindaswami Nayar]

ஆதிதிராவிடர்களுக்கும், பின் தங்கிய மக்களுக்கும் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் திட்டக்குடிக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று தோழர் கட்டி பட்டது அவர்களுக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் மாவட்டத்தை பொருத்த வரையிலும் மின் சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமானால் அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற தனிப்பட்ட முதலாளி நடத்தும் கம்பெனியை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தி இல்லாத முடியும். எனக்கு தனிப்பட்டவர் நடத்துகின்ற அந்த கம்பெனி மீதோ, அதன் இன்ஜினீயர்மீதோ தனிப்பட்ட விரோதம் கிடையாது. மக் களுடைய நன்மைக்காகத்தான் இதை சொல்கின்றேன்.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : മിസ്റ്റർ സിപ്ലി ഡി. 11 50 സർ, എലക്ട്രിസിറ്റി ഡിമാൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് ഡിമാൻഡിന്റേ ഞാൻ ചില a.m. കട്ട്ലോജനുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അമ്പലമുക്ക് സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ആശ്രയിക്കുന്ന ചുവക്കുളം കാനലിനെയും, അറാധയ്ക്ക് മലപ്പുറം ഡിമാൻഡിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള കട്ട്ലോജൻ (നമ്പർ 288) ഇക്കണൈംഗ് :—

(1) To point out the urgent necessity for extending electricity to Perintalmanna, Mannarghat, Ottappalam and Pattambi in Walluvanad Taluk, Minjeri Milappuram, Wandur, Kondotti and Kottakkal in Ernad taluk and Taliparamba in Calikkal taluk; and

(2) To point out the necessity for the provision of hydro-electric schemes in Malabar.

ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് ഡിമാൻഡ് കൊടുത്തിട്ടുള്ള കട്ട്ലോജൻ (നമ്പർ 315) ഇക്കണൈംഗ് :—

(1) To urge upon the Government the need for starting the execution of the Kanhirappuzha and Palakkazhipuzha Schemes in Malabar during the Second Five-Year Plan Period; and

(2) To point out the necessity for more major and minor irrigation Schemes in Malabar, especially in the taluks of Ernad and Walluvanad.

സർ, മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ ഗുണം അനുഭവിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റും മന്ത്രിയും മന്ത്രാലയവും പദ്ധതിപരമായും വളരെകുറച്ചായി അധഃശയം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മലബാറിലെ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരു ഹൃസ്വമായൊന്നാണ് ഞാൻ മുൻകൈനിച്ചുകൊള്ളുന്നത്. മലബാറിൽനിന്നു വരുന്ന ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ നാലു കൊല്ലമായി യാതൊരു കക്ഷിപ്രസ്താവനയുമില്ലാതെ ഇരുകരയും തുടച്ചുവായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ആവണിച്ചാൽപ്പോലും ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ചിലതെങ്കിലും സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അല്പം കൃതജ്ഞതയുണ്ടാകുമായിരുന്നു. കൊണ്ണൂർ, കുറുപ്പാലം മുഖ്യ വാണിയങ്കുളംവരെ വെള്ളപ്പാരിലൈർ നീട്ടാൻ ഹിദാലിപ്പിട്ടുള്ളതായും അതിനുവേണ്ടി നീരു-കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റുമായി കരാറുചെയ്യാൻ ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനു നടപടി എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും കരാറു പൂർത്തിയാക്കുകയോ നീട്ടാൻ നടപടിയാരംഭിക്കാനാദ്യമായിരുന്നതായും മറ്റും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഒന്നിലധികം തവണ ഇരു സഭയിൽനിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ പ്രശ്നങ്ങൾ ലയിപ്പിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടുള്ള ഗുണവും, സുഖവും മെച്ചവും അനുഭവിക്കാൻ ഇന്നുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി എത്രയും ഇക്കണൈംഗ് കത്തിടിക്കുവാനുണ്ടെന്നു യാതൊരു നിശ്ചയവുമില്ല. പെരിന്തൽമണ്ണ വള്ളവനാട് താലൂക്കിന്റെ രചനാനുമാണ്. അവിടത്തെയും വിദ്യുച്ഛക്തി നീട്ടണമെന്നു കഴിഞ്ഞ നാലു കൊല്ലമായി ഞങ്ങൾ കൂടുകുറിച്ചിട്ടുള്ള മുറവതിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവിടത്തേക്കു വിദ്യുച്ഛക്തി നീട്ടാൻ ആലോചനയുണ്ടായിരുന്നതായും പിന്നീട് മറിയപ്പുരയായും വീണ്ടും ആലോചനയായും പിന്നെയും മറിയപ്പുരയായും പിന്നെയും ആലോചിച്ചതായും മറ്റും ബഹുമാന

[17th March 1956

ഇനി ഇറിയേക്കുവാൻ കാര്യം. സർ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയും, പാലക്കാട് പട്ടണവും രണ്ടു വർഷിക പദ്ധതികളാണ്. ഈ പദ്ധതികൾ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനാവുമെന്ന് അറിയാമോ? ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള മതി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഈ സഭയിൽ പറയുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് മറുപടി പറയുന്നില്ല. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ ആശങ്കയോടെ, ചൂഷണങ്ങളോടുകൂടിയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒടുവിൽ പത്തു ആ പദ്ധതികൾ മൂന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലേക്ക് മാറ്റിവെച്ചെന്നതും കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആശങ്കയെ നീക്കിവെയ്ക്കുന്നുണ്ട്. മൂന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലേക്ക് മാറ്റിവെച്ചെന്നതും കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ മലബാറി ഗവണ്മെന്റ് ഈ പദ്ധതികളുടെ അടിയന്തിരാവശ്യമായ കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റിനു ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാനും, രണ്ടാം പദ്ധതിയിൽനിന്നു ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന നിബന്ധിക്കാനും എന്തെങ്കിലും നടപടി എടുത്തോ എന്നു ചോദിച്ചിട്ടു അതിന്നു രൂപീകരണം വ്യക്തമായ ഒരു മറുപടി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടില്ല. സാമ്പത്തികമായി വളരെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന മലബാറിലെ ഏറെയും പ്രിണസിപ്പലുള്ള ഒരു പ്രദേശമാണ് ഏറന്താഴ്, വല്ലാട്ട് നാട്ടു താലൂക്കുകൾ. ആ പ്രദേശത്തിന്റെ സാമ്പത്തികദൃഢീകരണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന രണ്ടു പദ്ധതികളാണ് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയും പാലക്കാടും. ഒന്നാമത്തെ പദ്ധതിയെന്ന ലക്ഷ്യമുള്ള ഈ പദ്ധതികൾ പുറത്ത് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ മലബാറിന്റെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങളടങ്ങിയതൊന്നും പുറത്ത് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നതിനു യോഗ്യതയുണ്ടായില്ല. അതുപോലെതന്നെ കുന്നിപ്പുറം, ഉരുക്കുപിള്ളി എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ടുപോയ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും കുടുംബങ്ങളും എത്രയും വേഗത്തിൽ അവിടെയെത്തിക്കുകയും അവരുടെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതു അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സർ, ഈ ഭേദത്തിൽ ഇവനെപ്പറ്റിയെല്ലാം കൂടുതൽ പറഞ്ഞിട്ടു പ്രയോജനമില്ല. ഈ അന്തിമഭേദത്തിലേക്കിപ്പോൾ വല്ലാട്ട് അടിയന്തരമായ മറ്റു വീക്ഷണപദ്ധതികളേയും കാര്യത്തിൽ മലബാറിനോടു അല്പം കരുണാഭൂഷണം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും ഇതുവരെ കൺസ്യൂമറിനുള്ള ആക്ഷേപാർഹമായ പദ്ധതികൾ അല്പമെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടാകണമെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

11-56 * SRI M. MANICKASUNDARAM : கனம் உதவித் தலைவர்
க.ம. அவர்களே, இந்த மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் இவ்வத்திற்குச் சில விஷயங்களை கொண்டுமே முயற்சிக் கின்றேன். மின்சாரத்தை ஒரு ஊருக்கு விஸ்தரிக்கும்போது, அந்த ஊரிலுள்ளவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட குதிரை வேகமுள்ள மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தான் சப்ளை செய்யப்படும் என்ற நிபந்தனையைப்பற்றி விஸ்தரிக்கிறார்கள். அப்படி விஸ்தரிக்கும்போது, அந்த ஊருக்கு மின்சார சப்ளை வரவேண்டுமென்று

17th March 1956] [Sri M. Manickasundaram]

மென்ற காரணத்திற்காக அதிகமாக குதிரை வேகமுள்ள மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம் என்று கிராமத்திலுள்ளவர்கள் உத்தரவாதம் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். கடைசியில் 75, 100 குதிரை வேகமுள்ள மின்சாரம் எடுத்துக் கொண்டாலும் பூரா சக்தியுள்ள குதிரை வேகமும் ஒப்பந்தப்படி இருக்குமே யொழிய பூரண சக்தி விவசாயத்திற்கோ மற்ற வேலைகளுக்கோ உபயோகப் படுத்தப்படாமல் இருக்கும். ஆனால், சர்க்காருக்கு பூரண குதிரை வேகத் திற்கும் வருவாய் இருக்கும். சர்க்காருடைய கவனம் வருவாயில் மட்டும் இருக்கக்கூடாது. டிரான்ஸ்பார்மலிருந்து வரும் முழு சக்தியும் எடுக்கப் பட்டு மக்களுக்கு உபயோகம் ஆகிறது என்பதில் கவனம் செலுத்தவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டிரான்ஸ்பார்மரில் கிடைக்கும் 75 குதிரை வேகத்தையும் அக்கிராமத்தார்கள் எடுத்துக்கொள்வோம் என்று ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் சுமார் 45, 50 குதிரை வேகம் உபயோகப்படுத்தி க்கொண்டிருப்பார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் பத்து குதிரை வேகம் எடுத்துக்கொண்டு ஒப்பந்தத்தில் 10 இருக்கும். உபயோகத்தில் ஐந்து இருக்கும் பாக்கி 5 குதிரை வேகம் விஷயத்தில் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்வதற்கு சர்க்காரோ அவர்களோ விட்டுக்கொடுப்பதில்லை. ஒப்பந்தப்படி இருப்பதால் சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. நான் தெரிவித்துக்கொள்வ தென்னவென்றால், ஆறு மாதம் ஒப்பந்தப் பிரகாரம் அவர்கள் எல்லா குதிரை வேகத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால், மீதமுள்ள குதிரை வேகத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு மூன்று மாத நோட்டீஸ் கொடுத்துப் பார்த்து, அதற்குள் அவர்கள் உபயோகப்படுத்தவில்லையென்றால், ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, அடுத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்கும்முடியான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதனால் மக்களுக்குப் பிரயோஜனம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கரூரிலிருந்து நாமக்கல்லுக்குத் தனியாக லைன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் கரூரில் மின்சாரத்தை விலுத்தரிக்கவேண்டுமென்று கரூர் சூப்பர்வைசரையோ மின்சார இலாகா காரர்களுையோ கேட்டுக்கொண்ட காலத் தில், “தற்போது இடம் இல்லை; பூர்த்தியான குதிரை வேகம் உபயோகப் பட்டிருக்கிறது; ஆகையால், விஸ்தரிக்கமுடியாது” என்று தெரிவித்து விட்டார்கள். நாமக்கல்லை பூர்த்தியடைந்துவிட்டதினால், நாமக்கல்லுக்குத் தனி டிரான்ஸ்பார்மல் மூலமாக மின்சார சக்தி செல்வதால் கரூரில், அதிக சக்தி இருக்கிறது. ஆகவே, கரூரில் தேவையானவர்களுக்கு மின் சாரம் தாராளமாக விநியோகப்படமுடியும். அப்படிச் செய்யும்போது, 1946 முதல் யார் யார் மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு முதல் “பரையாரிடி” கொடுக்கவேண்டும். 1946-ல் கேட்பவர்களுக்கு, “நாமக்கல் பிரித்தியேகமாக ஆனபின் கவனிப்போம்” என்று தெரிவித்தார்கள். அம்மாதிரி பரையாரிடியின்படி கொடுக்காமல் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் இஷ்டம்போல் கொடுக்கப் போவதாக தெரியவருகிறது. அது சரியல்ல. 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து யார் மனுச்செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு முன்வரிசைக் கிரமமாக மின்சாரம் அளிக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லாத் தலைமையில் உள்ளவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் அங் குள்ள நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல் அவர்கள் காரியங்களைச் செய்வதற்கு முடியும். உபயோகப்படுத்தப்படாமல் மிச்சம் இருக்கும் சக்தியின் அளவு அங்குள்ளவர்களுக்குத் தான் தெரியக்கூடும். சேஷசாயி கம்பெனியும் சர்க்காரும் மின்சார விநியோகம் செய்தபோதிலுங்கூட சர்க்காரைவிட கம் பெனிக்காரர்கள் அதிக லாபம் அடைய முடிகிறது. காரணம் அந்த இடத்திலுள்ளவர்களிடமே எல்லா நிர்வாகப் பொறுப்பும் இருப்பதுதான். அத னால் அவர்கள் சீக்கிரமே முடிவு செய்து காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது. ஆனால், சர்க்கார் விஷயம் அப்படியல்ல. மேட்ரூரிலிருந்து மெட்ராசுக்கும், மெட்ராசிலிருந்து மற்ற இடங்களுக்கும் கடத்தப் போக்குவரத்து நடப்பதற் குள் சிக்கல் ஏற்பட்டு, காரியம் நின்றுவிடுகிறது. நான் சர்க்கார் மீதோ டிபார்ட்மெண்டார் மீதோ குறை கூறுவதாக நினைக்கக்கூடாது. எனக்குத் தெரிந்தவரை மின்சார டிபார்ட்மென்ட் ஒன்றுதான் கூடுமானவரை நேர் மையாக நடக்கிறது என்று உறுதியாகச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[Sri M. Manickasundaram] [17th March 1956]

நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது என்ன வென்றால், ஜில்லாத் தலைமையிலுள்ளவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். சென்னையிலிருந்து உத்தரவு வந்து போவதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பல கோளாறுகளால் காரியங்கள் கெட்டுப்போகின்றன.

தனிப்பட்ட மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, தனிப்பட்ட லைசென்சு ஏரியாக்களை முதலில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு முனிசிபாலிட்டிகள் லைசென்சு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கரூர் தாலுகாவில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும்போது, புஞ்சைப் பிரதேசங்களுக்கு முதல் இடம் அளிக்கப்படவேண்டும். குளித்தலை தாலுகாவில் ஒரு பிரதேசம் இருக்கிறது. சேஷசாயி கம்பெனியிலிருந்து எடுத்துக்கொண்ட பிரதேசம், அந்தப் பிரதேசம் பூரணமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பஞ்சப்பட்டி பிரதேசம் மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம். குளித்தலை தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய இடைஞ்சல் என்னவென்றால், ஒரு பக்கம் சேஷசாயி கம்பெனியும் இன்னொரு பக்கம் சர்க்காரும் மின்சாரம் விநியோகிக்கிறது. இதனால் மின்சார விஸ்தரிப்பு வேலையில் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. யார் யார் எந்த எந்த இடத்திற்கு விஸ்தரிப்பு என்பதில் நிச்சயமில்லாத நிலையில் பல கிராமங்கள் விட்டுவிடப்படுகின்றன. ஆகவே, ஒன்று சேஷசாயி கம்பெனி துரிதமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள துரிதமாக முன்வரவேண்டும். குளித்தலை தாலுகாவில் மிகவும் சிக்கலான நிலைமை இருக்கிறது. குளித்தலை கரூர் தாலுகாவில், குறிப்பாக புஞ்சைப் பிரதேசங்களுக்கு முதலில் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Mr. Deputy Speaker, Sir. . . (Hon. Member : You may speak in Tamil). Last year in reply to the debate on Electricity, I spoke in Tamil and in reply to the debate on Irrigation I spoke in English. This year I will reply in English to this debate as I have to read out certain quotations and I will reply in Tamil to the debate on Irrigation. Further many Malabar Members are here and they may like me to speak in English.

Sir, it gives me great pleasure today to acknowledge with thanks the general sense of appreciation expressed by hon. Members from all sections of the House. While expressing appreciation they have also given some constructive suggestions and food for thought with reference to what should be done to promote distribution of electricity to the satisfaction of all concerned. Before I go into other questions I want to take up first the question of Malabar because that is the most backward area in respect of extension of electricity. That it has not been served well is a matter which I cannot disown. At the same time it is my earnest desire to point out that we are trying to do our best in spite of very great difficulties.

Malabar District is served by two Licensees, namely, the Calicut and Cannanore-Tellicherry Licences operated by the West Coast Electric Supply Corporation Ltd., and by the Government Electricity Department. The power requirements of Malabar district have to be met from the power generated in Pykara Power House. The licensees got their requirements of supply in bulk from the

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Pykara system. The West Coast Electric Supply Corporation, Ltd., has been granted a loan of Rs. 2.89 lakhs from State Funds for enabling them to take up certain rural extension schemes in their area of supply.

In so far as extension of power to rural parts of Malabar district served by the Government Electricity Department is concerned the capacity of the existing transmission line and sub-stations has to be suitably increased and with this object, the Government have sanctioned the construction of a 66 K. V. line to be fed by Pykara power from Coimbatore to Palghat at an estimated cost of Rs. 79,85,000. The scheme has already been taken up for execution and a sum of Rs. 8,33,200 has been provided in the Budget Estimate for 1956-57. On its completion it may be possible to accelerate rural electrification in Malabar district including the area served by the licensees. Further, in the Second Five Year Plan, it is proposed to make provision for construction of a 110 K.V. single circuit line from Pykara to Kuthumunda and 66 K.V. Second Circuit line from Kuthumunda to Kozhikode, viz., Cannanore with necessary adjuncts at a cost of Rs. 81 lakhs with a view to meet the anticipated load development in the area. The Travancore-Cochin Government have agreed to give bulk supply to the extent of 500 K.V. for distribution in the Shoranur area. An agreement for getting bulk supply of power of about 850 K.W. from Travancore-Cochin State for distribution in the Chowghat and Guruvayur area in Ponnani Taluk has been concluded. The following major schemes in Malabar district have almost been completed: Tirur-Ponnani Scheme: Rs. 14,80,000; Nilambur Scheme—Rs. 5,17,400; Kollengode-Vadavanar-Koduvayar Scheme—Rs. 5,30,820; Alathur Scheme—Rs. 4,29,350; Kottakal-Varode Scheme—Rs. 1,70,800. The following major schemes are under investigation: Meppadi-Vythiri extension—Rs. 3,36,000; Badagara-Quilandy extension—Rs. 19,04,800; Shoranoor-Vaniyankulam-Ottapalem-Lakkidi extension—Rs. 6,14,300. The following major schemes have been sanctioned recently: Perintamlanna-Manjeri-malapuram extension—Rs. 13,67,000; Chowghat-Guruvayoor extension Rs. 4,44,800 and Chittalancherry Mudappaluz extension—Rupees 2,83,600.

Sir, the number of villages electrified in Malabar district upto 31st December 1955 is 105. The hon. Member Sri Narayanan Nambiar said it is only 49. I do not know to which period that figure relates to. The number of villages getting electric supply has more than doubled.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It is not my concoction. It was taken from the publication of the Government.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Up to what date is that?

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It is administration report for 1954-55.

[17th March 1956]

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Probably the number may relate to certain month in 1954. The figure of 105 is as on 31st December 1955. The number has more than doubled itself. This is proof of our earnestness in rapidly extending electricity to various villages in Malabar district. Probably the hon. Member could not get these figures because it has not yet been published.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : The existing number is small. Therefore the doubling of that number does not make any difference when the needs of the district are taken together.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I was referring to the difficulty in getting power. I have also referred to the schemes that have been sanctioned, that are in progress and also those that are to be sanctioned. These prove that we do recognise and acknowledge that that district has not been served well in the past and therefore we are trying to do our best. That is all I can say at present. All of a sudden nothing can be built. You have to wait for some time and also for funds.

12-10
p.m.

It is proposed to spend Rs. 90 lakhs in the Second Five-Year Plan for extending supply of electricity to 161 villages and 1860 pump sets in the district. Then there is the possibility of exploiting the hydro-electric potentialities in Malabar district. These are being investigated. Of course we won't be there to decide as to what schemes should be taken and what not, because you will be leaving us shortly. This is what I want to say even in the beginning of my reply. Because the Malabar Members seem to be the most aggrieved, I want to reply to their points first and then proceed to reply to the points raised by the other Members. They are also leaving us very shortly and it is but fair that we give them a very hearty send-off so that they may not harbour any ill-feeling in their mind. Let us part as friends and with the feeling that the Madras Government have certainly recognised their needs, have been trying their best to meet those needs and that, in the meanwhile, separation became inevitable and we parted company.

The hon. Member Sri N. Rathina Gounder in his speech on the cut motion he moved made the accusation that the Government were not serving the interests of agriculturists. There I totally disagree because the policy of this Government has been to serve only the interests of agriculturists to the utmost possible extent. I have been reiterating it and I am still trying my level best to do what I can. He mentioned also that, while the rate of supply to licensees and bulk consumers on the High Tension tariff in the hydro-electric areas had been increased, corresponding relief had not been given to agriculturists. I only request him to wait. I have appointed a committee to go into the question of general revision of electricity tariffs, to work out the budgetary position and to suggest ways and means for reducing tariffs, particularly agricultural tariff. To meet the expenditure on the maintenance of a service for the generation

17th March 1956] [Sri R. Shannuga Rajeswara Sethupathi]

and distribution of electricity, there has got to be some income and the budgetary position has to be worked out. The only other way of reducing agricultural tariff is by taxing the richer class of people; especially in a country whose Government have proclaimed socialist bias as their ideal. We have already passed orders for charging a very high rate for lavish illuminations. Mr. Rathina Gounder said that when guests arrived, rich people lit the heater, prepared coffee and gave it to them. He need not feel jealous about it because the user of heater is made to pay through his nose for the current he uses. The intention of the Government is to drain off these people and level them down. That is why current charges for lavish illuminations are put at a very high rate. When Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister, he initiated this and we have passed orders for charging a very high rate for current consumed for illumination on occasions of marriage and similar occasions. People are representing to me that the rate is very high and they want a reduction. I do not think Government are going to yield; I am not going to yield at any rate.

The charge that we are obliging the metropolis or the people in the City is baseless. If we supply electricity to cinema-houses, the owner pays for it. It is not at the expense of agriculturists that we are supplying to cinema-houses; it is not as if we are depriving the agriculturists of the power they require. We have got sufficient power and that is why we are giving to cinema-houses, etc. It is not like the case of the transformer referred to by Mr. Manickasundaram which did not have adequate capacity and therefore could not supply the required power even though an agreement for the supply of power had been entered into. Cinema-houses are paying an extra rate. The Government are producing electricity. It is not a commodity which can be stored in a bank and then taken out and given to agriculturists as and when they required it. It has got to be spent. This fact must have been borne in mind by the hon. Member when he made the allegation. We are not showing any partiality or extra favour to the people living in the City. We are working with very great fervour to extend electricity to rural areas, and some of the hon. Members have admitted and appreciated this position.

One hon. Member complained that the pace of extension in his district was slower than the pace in some other parts of the State. That is due to some natural inherent difficulties. There are licensee areas. That may cause a little difficulty. It is not as if the Government are particularly interested in a particular area and hence the pace of extension there is very rapid. Hon. Members should not ascribe that kind of motive to Government and draw comparisons like that. Government are not interested in any particular area; Government are interested in the State as a whole. If things have not gone on in some place with the expected degree of expedition, Members must understand that there may be some inherent difficulties there. Mention has been made about the South Arcot Electric Supply Corporation. I know

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

complaints about it have been many. Now that its proprietor is no more, Government are considering the acquisition of that concern.

Mr. M. Palaniyandi suggested that the electrical undertakings should be told as to when they would be acquired because a state of suspense adversely affected their extension programme. I assure the hon. Members that the Government have now drawn up a policy. That policy is to nationalize all licensees electrical undertakings whether belonging to municipalities or companies, and to bring under the direct control of the Government the entire generation, transmission and distribution of electrical energy throughout the State. Accordingly the Government have decided not to grant fresh licences for operation of electrical undertakings and have enacted the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Act, 1954, for the speedy acquisition of all licensees' undertakings in the State. A good number of undertakings have been acquired already, and a programme has been drawn up for the acquisition of the remaining undertakings in six batches commencing from 1955-56 and ending in 1960-61. Now licensees know which company is to be acquired in which year and they have got to adjust their programme. The Government have been giving necessary assistance to licensees in the shape of loans and certain licensees have been permitted by the Government to obtain loans from the Madras Industrial Investment Corporation, Limited. That is my answer to Mr. Palaniyandi's contention that the rural extension in licensees areas suffers.

SRI M PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ராஜ்யச் சீரமைப்பு ஏற்பட்டு மலையாள, தென் கன்னட ஜில்லாக்கள் சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்து போனபிறகு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் நமக்கு மிச்சமாகப் போய்விடும். அதனால், நாம் புதிய திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் அல்லவா ?

* **THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHY :** There is no difficulty that way. In fact, we postponed the taking over of one or two undertakings which were otherwise to be taken over because of the impending reorganization of States. But Members from that locality represented that this need not be stayed on account of the reorganization. But we are not paying heed to that. In fact, many of the statements that were made had no force behind them. There was a sort of lull or doubt in the minds of the officers. When they approached the Government saying that there was no point in taking up this or that work because it would go away to some other State under the proposed reorganization, we asked them to go ahead. In the division of assets and liabilities between the composite State and the separated area, all these things will be charged for. If we have expended any amount, to that extent we will get credit in the final adjustments to be made. It is not as though this State is going to lose or that State is going to gain. That answers the question about the existence of licensees and their capacity to cater to rural needs.

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Then, Sir, some hon. Members belonging to the Harijan community referred to the absence of lighting arrangements in villages, particularly in cheris. We are for electrifying villages, but there is this difficulty, namely, that it will have to be subsidized. For that, we are thinking of approaching the Central Government. (Sri A. Ratnam : I meant provision of street lights.) There are special funds available with the Centre and we are approaching them to grant a subsidy so that they may also share in the return which we expect generally when we undertake schemes for extension of electricity to rural areas. I am giving this additional information to hon. Members so that they may know that we are also thinking of subsidizing such schemes.

Coming to the question of reduction of electricity tariffs, I shall explain the position about it. Generally we are expecting a ten per cent return. Hon. Member Sri Panchaksharam pointed out that there was no need for insisting this ten per cent return. But I wish to point out that there is every need for insisting on this ten per cent return. I will explain how. Three and a half per cent of the same goes towards interest charges, $2\frac{1}{2}$ per cent towards depreciation charges, 3 per cent towards operation charges and 1 per cent towards cost of power. Therefore if this ten per cent return is not got, then it will be very very difficult to carry on the administration. We have been taking loans and executing these electricity projects. This is the minimum return which we should get.

When we take up the question of extension of electricity to rural areas, the question of special guarantee comes in. I shall explain the difference between the tariff guarantee and the special guarantee. Suppose, we spend Rs. 5,000 towards extension of electricity to a particular village we expect a ten per cent return from this scheme which will work out to Rs. 500. Suppose there are only five consumers in that area coming forward to utilize electricity. Naturally we expect from them at the rate of Rs. 100 from each consumer, and that is called 'special guarantee'. But, suppose, hundred people are forthcoming to utilize the same. Then it would be enough if they pay Rs. 5 each. It is stated that we are charging tariff guarantee at some places and at some other places special guarantee. It is all arithmetic. If there are only five consumers, then they will have to pay a special guarantee of Rs. 100 each. Only, we wish to be assured of the working of the scheme on proper lines. After all, whose money are we spending? We are spending the people's money, upon the people. We have to see that we serve the best interests of the State which again represent the people. It is not my grandfather's money that I am spending. These facts must be understood.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Now, I understand from the speech of the Hon. Minister that the question of demanding special guarantee depends upon the actual amount of money spent by the Government on a particular extension. Suppose, the load at a particular place immediately after extension of

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [17th March 1956]

electricity to that place is 50 H.P. Subsequently if the load were to be increased to 150 H.P. I wish to know whether the special guarantee asked for will be proportionately reduced?

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I will come to that point later. Probably the hon. Member wants to forestall me. I have studied and understood all these problems and I am trying to evolve a formula by which even the special guarantee can be brought down. We want the entire State to be taken as a whole and strike a guarantee which is to be a special guarantee and tariff guarantee merged into one guarantee. That is what we are considering and the Tariff Committee appointed for that purpose will go into this question of revision of electricity tariffs.

SRI S. PANCHAKSHARAM: I may be able to point out instances, where irrespective of the number of consumers and irrespective of the load of power at a place, only special guarantees are insisted on. Will the Government come forward to rectify such things?

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The special guarantee is calculated on the basis of ten per cent return. I am trying to tackle this problem in a new way. Suppose in a place Rs. 500 is required to be collected towards the ten per cent return, but actually the collection made comes to Rs. 1,500. Then, the excess amount of Rs. 1,000 must be made available elsewhere. A total mean for the whole State must be struck and it must be a revisable thing which may be going down and down as more consumers come into the field. In this way the question has not been tackled by the department before and it is for the first time that I have commissioned the Tariff Committee to examine the question in the way I have suggested. That is how we are tackling the whole problem.

Then, Sir, the question of War surcharge was raised. I have already explained on the last occasion that we need not confuse ourselves seeing the word 'War'. The only remedy that I can offer, is to drop the word 'War' from 'War surcharge', because the surcharge amount cannot be cut down. The conditions prevailing during the war have not ceased to exist now. The workers in some places are demanding minimum wages and we are not able to meet their demands. If we are to meet all these demands and also at the same time reduce the surcharge, then what will be the effect on the budgetary position? Members have been saying that this surcharge was introduced during the war. I say to them that dearness allowance also was first granted to the workers during the war. As no war is now going on now, suppose, it is cut down. Immediately will not the Members flare up?

SRI S. RAMALINGAM: Dearness allowance should be merged with the pay.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is a separate question. I ask, why should there be dearness allowance when there is no war. If Members say that

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

with respect to payment of surcharge the fact that there is no war must be taken into account, similarly with respect to payment of dearness allowance that fact must be taken account of. (Interruption: Prices of materials have gone up and living conditions have become difficult.) Here also, the prices of electrical materials have gone up and have not come down from the rates that were obtaining during the war. The only mistake that the department have been making is the use of the word 'war' before 'surcharge', which anomaly I wish to remove by omitting the word 'war', because no war is going on now. There is also no sense in calling the surcharge now as war surcharge. Any reduction in the surcharge must come within the purview of the budgetary scope.

* **SRI S. RAMALINGAM**: சண்டை நடந்த காலத்தில் ரயில்வே யில்கூட ரூபாய்க்கு ஒரு அணுவும், சாமான்களுக்கு சர்சார்ஜ் ரூபாய்க்கு நாலணுவும் வசூல் செய்து வந்தார்கள். சண்டை முடிந்த பிறகு ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித் தனியாக சர்சார்ஜ் விதிக்காமல் ஒரேயடியாக வசூலிக்கப்பட்டுவருகிறது. நிர்வாகச் செலவிற்கும் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தையும் கவனிப்பதற்காக யூனிபார்மாக ஒரு ரேட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிப்பார்களா? அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?

* **THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI**: That is what I have been saying. We are trying to have a uniform rate by merging most of these things. It will avoid writing up of Bills under several heads and to that extent it will reduce scriptory work also. 12-30 p.m.

Mention has been made, particularly by the hon. Member Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar, about the difference in rates between Thermal and Hydel areas. That is due to the fact that we have got to spend more on coal, etc., in a Thermal Station. I have suggested a uniform rate to be evolved taking into account the fact that people in Hydel areas have been paying less and those in Thermal areas have been paying more. An average of this will be struck so that the rate may be equitable and then nobody can have a grouse. People paying less must pay a little more so that people paying more may have a cut. All of us have got to share the liability equally and we should be magnanimous enough to give relief to one section of our brethren who have been paying more all this time, if we want that injustice shall not continue. We are going to suggest a way out of this disparity by suggesting uniform rates.

The hon. Member Sri D. K. Raju mentioned about certain difficulties and delays in the department; also the hon. Member Mr. Manickasundaram said that control should be at the district level to obviate the delays and understand the practicality of the problem. I shall have that thoroughly examined and I am sure that we will be able to do something radical in that direction.

As far as Malabar is concerned, I have already replied to the hon. Member Sri Narayanan Nambiar and Narayana Kurup. Of

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

course, about the hon. Member Sri Shafee, I am sorry I cannot say anything. For, knowing English, he chose to talk in Malayalam which I could not understand.

The hon. Member Sri Kurup pointed out the need for provision for generation of hydro-electric power, in the Malampuzha project. We have provided the necessary pipes and it has only got to be developed. When the new State is formed, he may press his claim there and it is sure to develop it.

Sir, I have fairly covered all the points raised. The last item is about the workers. (Interruption.) I do not want to reply to points relating to particular villages or individual problems. All those things could be passed on to me in writing privately and I shall attend to them. About Kandamangalam, the hon. Member Sri Govindasamy Nayagar wanted me to visit that place and that is what the hon. Member wanted me to do. Another hon. Member Mr. Gounder wanted some villages to be electrified. I thought I would not deal with these individual problems taking the time of the House. I would rather deal with the policy as a whole. This is an occasion when Demands are made when we can discuss the policy of the Government in respect of what they propose to do and evolve a solution agreeable to both the parties. Instead of that to deal with individual problems was, I thought, unnecessary and I need not indulge in that sort of thing. On that score it should not be taken that I have neglected or omitted any of the points mentioned here. Hon. Members are free to come to me and tell me whatever they want and I shall look into those things. Mr. Manickasundaram also referred to some villages and how they were affected. All these individual difficulties can be brought before me in writing and I shall attend to them.

SRI B. K. NALLASWAMI: What about the Electricity Board?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have already referred to that in my speech. I cannot be repeating those things again. The hon. Member was perhaps absent then. I cannot be repeating things for absentee members.

SRI A. RATNAM: I want to know about the formation of an Electric Power Station at Neively Project.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is a thing which has got to be done by the Central Government. We have no proposal on hand. It is a Central Government scheme and we have nothing to do with that. That is out of place here.

SRI M. MANICKASUNDARAM: சண்டையின்போது ஏற்பட்ட சர்சார்ஜை நீக்கிவிட்டு ஒரே சர்சார்ஜாக ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்குகிறோம் என்று கனம் ராமலிங்கம் கேட்ட கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். விற்பனை வரி வந்தமாதிரி பத்து பைசாவிலிருந்து பதினைந்து பைசாவாக உயராமல் இருக்க பார்த்துக்கொள்வார்களா? ஒரே நிலையாக இருக்கவேண்டும்.

[17th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: It depends upon the Budgetary position. Earnest attempts will be made to keep it as low as possible subject to budgetary position. But I cannot give any guarantee that the War Surcharge will be abolished. Since hon. Members have taken objection to that levy, I was saying that I can change it without affecting the pecuniary position. I have also told you that we have appointed a Tariff Committee which will be going into all these questions and submitting its report when I shall come before the House.

Another point was made by Mr. Manickasundaram about the transformer capacity and horse-power distribution. That is a very difficult question. We take special guarantee from people who want electricity extended to their villages. People when they want electricity, 10 people join together and write to Government asking for extension of electricity. But afterwards they do not use. There is no use saying that there are the new people coming and wanting electricity. It is these that are trying to get the rebate and that is the problem.

I have to state about the unconnected minimum charges, that it will never happen hereafter. Because all along people used to apply to the department before getting the pump. They entered into agreement. Then they applied to the Agriculture Department for loan. There is no pump on the day the connection is given. It is how from that day the department starts its claim for unconnected minimum charge. I have since issued orders—let hon. Members note this—that the department will enter into agreement either on the production of the pump or on the assurance of the company installing the pump that on such and such a day the pump will be installed. I have passed orders to that effect. (Cheers.) There won't be any hardship hereafter.

About distributing power from residuary transformer, the difficulty is this. We are claiming special guarantee from people; they have not utilized the power. Now if we give it elsewhere, where there is demand, we are thrown into an awkward situation. That is the difficulty.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Sir, the question is 12-40
about the difference between the agreed load and the connected P.m.
load. The Government say that if we take away that load and give it to a third party, the original party will claim damages from them. We can issue a notice to the party who has got that surplus load to the effect that if he does not utilize that within a specified period, it will be distributed to the party who is in need of it so that the power, which is lying idle, may be utilized.

* **THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:** That can be done straightaway. But if we distribute it without the consent of the party, then he will sue us for damages. He will turn back upon the Government and say "You have not

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

distributed the required quantity of load". An equitable distribution can be made and an equitable solution of the problem can be found.

I think this fairly covers the entire field of arguments advanced.

(The hon. Member Sri S. Panchaksharam rose from his seat.)

MR. SPEAKER: We cannot convert this into a question hour. Hon. Members may, of course, ask for clarification of some of the important points.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The hon. Member Sri S. Panchaksharam referred to the non-availability of pumps. We will write to the Central Government and impress upon them to allow imports to meet the situation. Beyond that, this Government cannot do anything. We shall certainly put forward a strong plea to the Centre.

I think I have covered fairly all the points raised by the hon. Members except the question of the improvement of the conditions of the workers. The workers presented a memorandum detailing their demands last year and of course it was presented to me in the House. I have considered their demands and I have myself drawn up certain minimum concessions which, I felt, ought to be given to them and I have passed them on to my colleagues. With regard to minimum wages, they said that the other Departments also will have to give them and so it will affect the financial position. But I did really insist that we ourselves have laid down rules of conduct and standards to be observed by other employers in respect of labour and working classes and if our Government institutions do not act in an exemplary way for others to follow, people will simply laugh at us. (Cheers.) We can preach morals to others, but we must practise them ourselves. It is a very powerful argument which anybody cannot answer. I concede that the demands of the workers are reasonable. I have been pleading very hard for the cause of the workers, but they said they would just time their instalments of concessions. They have conceded a few out of the minimum that I have drawn. I have communicated it to the workers. Of course, the workers are not satisfied and reasonably so. But I wish to impress upon the hon. Members.

(One or two hon. Members rose from their seats to put some questions.)

MR. SPEAKER: I would like the Hon. Minister to finish his speech. Hon. Members should not interrupt him in the meanwhile.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Sir, I entirely sympathise with the cause of the workers. I myself had gone to the place. Even the premises were denied to them. I said it must be given to them and got it sanctioned.

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Similarly, certain things have been done. I am entirely in agreement for showing some minimum concessions to them, because we have got to justify the stand we have taken. So I am going to press upon my colleagues again in the light of this notice. I have already written in the file that it may precipitate a crisis which must be avoided at any cost. That has been my recommendation and minute. In spite of that, they think that giving out doles and giving some concessions in instalments will pacify the workers. It is at best a speculation, but still I say that I am going to press the case of the workers with my colleagues and see that justice is done to them. I am sure I will be able to succeed. (Cheers.) But if I am not able to succeed—which I hope will not take place and which I do not wish to face—then, of course, as the hon. Member Sri S. Ramalingam pointed out, there are other courses open like referring the matter for adjudication and all that. That at least will be done. When I concede that their case is reasonable, where is the question of further arguing the matter? The Government have been pleading only the financial aspect of the question. Everybody must have a living standard. First of all, all human beings have to be fed before anything else is done. That is the primary duty of any Government. So it must have precedence over all other matters and I am sure I would press upon them this. I will only request the hon. Members to exercise some patience till I move further in the matter and I am in a position to say what the final verdict is.

With these words, I am sure I have fairly satisfied all the hon. Members of this House on the several points that have been raised on the floor of the House. I request the hon. Mover of the cut motion to withdraw it, to keep up my record.

SRI K. T. RAJU : ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல நாங்கள் பொறுத்திருக்க தயாராக இருக்கிறோம். அங்கே சொன்ன மாதிரி நடக்காவிட்டால் வேலை நிறுத்தம் ஏற்படலாம். தொழிலாளர்கள் ஏதாகிலும் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அந்த சமயத்தில் நாங்கள் தொழிலாளர்கள் பக்கம் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Mr. Speaker, Sir, you were complaining against us that we are trying to convert the time allotted for the Minister's reply into a question hour. It is not our intention. . . .

MR. SPEAKER : When the Hon. Minister is replying, he must be allowed to reply without any interruptions and after the reply is over, if hon. Members want clarification on any of the points dealt with by the Minister, they may put questions which, if the Hon. Minister likes, can be answered. We were having a volley of questions during the course of the Minister's reply. It is not a proper procedure.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, it is not our intention to convert the Minister's reply into a question hour or to interrupt the proceedings. He has almost come to the end of his reply and when he was very frank, straight and communicative and was

[Sri S. Panchaksharam] 27 [17th March 1956]

alive to the defects expressed in the working of the Department by hon. Members, we had naturally to ask for clarification on certain points which he had not touched up. That is all, Sir.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri N. Rathna Gounder withdrawing his cut motion?

SRI N. RATHNA GOUNDER: ஸார், மதிப்புக்குரிய மந்திரி அவர்கள் மிக விளக்கமாகவும், திட்டக்கரமாகவும், நல்ல முறையிலும் பதிலளித்தார். மற்ற மந்திரிகளும் அதேபோன்று நடக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டி என்னுடைய வெட்டு பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri A. Ratnam withdrawing his cut motion?

SRI A. RATNAM: Sir, in view of the assurance made by the Hon. Minister, particularly with regard to the demands of the workers, I withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND VIII—IRRIGATION
AND

(4) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation.”

SRI M. PALANIYANDI: Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, namely:—

“That the allotment of Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

17th March 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.”

The Hon. Minister can now make his speech.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, the expenditure on extensions and improvements to and maintenance and repairs of existing irrigation works is to be met out of the grant from current revenues under “ Demand VIII—Irrigation ”, while the major portion of the expenditure on new Irrigation works which are either under execution or to be taken up in the budget year is to be met from a grant asked for under ‘ Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation ’. The Provision under ‘ Demand VIII ’ includes a sum of Rs. 39,02,500 for expenditure on Minor Irrigation Works under the control of the Revenue Department. The cost of establishment and tools and plant for the normal construction and maintenance of irrigation works comes under yet another Demand, Demand XXV and a portion relating to Irrigation, viz., Rs. 12,51,500 of that total Demand is to be debited to Irrigation. The total voted amount proposed to be spent on ‘ Irrigation ’ during 1956–57 thus comes to Rs. 11,42,68,800.

12-50
p.m.

Sir, the members are already aware of the liberal policy of the Government in the matter of execution of new irrigation schemes. Productivity test is no longer the sole criterion and deciding factor in sanctioning new works; schemes are now being investigated and executed with due regard to the need for improving the economic condition of the people. The natural limitations however continue and irrigation schemes can be taken up only if there is assured supply of water in a normal year enough to irrigate

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

the area envisaged and if the soil in the area to be benefited is amenable to irrigated cultivation. The Government must also see that only schemes which are worth taking up are sanctioned and those which do not promise an additional quantity of food fairly commensurate with the expenditure on them are not being taken up. Expensive schemes would burden the tax payer and in order to lighten that burden the Government have of late been expecting the prospective beneficiaries of proposed irrigation schemes to make reasonable contributions voluntarily so that the capital cost on any schemes may not exceed Rs. 300 per acre. Schemes costing over Rs. 300 per acre are also taken up in special cases with a view to benefit a backward area and protect people of that area during times of scarcity or to utilise in full the State's share of the waters of Inter-State rivers. In proceeding on these lines, the Government have given due importance to the bigger as well as the smaller schemes.

This being the policy, the activities of the Departments concerned with the Grants in question have been fitted into the various plans and programmes evolved in collaboration with the Government of India, particularly the Planning Commission. The major irrigation schemes have been brought under the "Irrigation and Power" section of the Five-Year Plan while the Minor Irrigation, Tank Improvement, etc. Schemes are accommodated under the "Agriculture" section of the Plan. The former, viz., the major irrigation schemes fall under two categories, viz., "Large multi-purpose projects" and "Medium sized projects". In our state, after the partition, we have been having only one large multi-purpose project, viz., the Lower Bhavani Project which is in the closing stages. The other projects are all medium sized ones. I shall briefly indicate the progress we have made so far in executing these projects and programmes.

In the First Five-Year Plan of this State twelve major irrigation projects were included and of these two have been completed viz. "Twelve Kay drainage schemes for the Cauvery delta" costing Rs. 30 lakhs and the Lower Bhavani Project costing roughly Rs. 10 crores. Water has been let down the Main Canal of the Lower Bhavani Project to mile 123/3 for irrigating an area of 1,67,400 acres in the taluk of Gobi, Erode, Bhavani and Dharampuram in Coimbatore district and also in Karur taluk of Tiruchirappalli district. The Malampuzha Reservoir Project costing about Rs. 5.25 crores and expected to benefit 46,000 acres is nearing completion. The execution of Left side Canal is nearing completion while the execution of the Right side Canal which was sanctioned subsequently to stabilise irrigation of I and II crops on an extent of about 6,000 acres is under execution. The Mettur Canal Scheme also costing about Rs. 2.67 crores is nearing completion. Water has been let down the right bank canal for irrigating an extent of 13,000 acres. Works on the other big projects like Manimuthar

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Project costing Rs. 5 crores in Tirunelveli district, Walayar Project costing about Rs. 1 crore and Mangalam Reservoir Project costing about Rs. 85 lakhs in Malabar district and Araniar Project costing about Rs. 1.04 crores in Chingleput district are in full swing and are likely to be completed within a year. We have also sanctioned the excavation of a canal on the right side of the Mangalam Reservoir for irrigating an extent of 2,000 acres on that side. Much progress has been made in the execution of the Vaigai Reservoir Project costing Rs. 3.3 crores in Madurai district, the Amaravathi Reservoir Project costing about Rs. 3 crores in Coimbatore district, the Krishnagiri Reservoir Project costing Rs. 2 crores in Salem district and of the Sathanor Project costing Rs. 2.89 crores in North Arcot district. Provision has been made in the Budget Estimate for 1956-57 for expenditure on these big irrigation Projects.

Under the programme of Intensive Cultivation Schemes, small irrigation schemes and Tank Improvement schemes which are primarily intended to augment food production as quickly as possible, the Government have taken up many works for execution, thanks to the financial assistance given by the Government of India. Under the Intensive Cultivation Programme, this Government sanctioned, at a total cost of about Rs. 2 crores, about 160 schemes all of which except for a few have been completed. These schemes are expected to benefit a new extent of 66,000 acres besides assuring supplies to the existing ayacut of 81,000 acres. The Intensive Cultivation Programme has been closed and now there is another programme, viz., the Special Minor Irrigation Programme which was started with the assistance of the Government of India from 1952-53 when Government of India's assistance to new works under the Intensive Cultivation Programme was stopped. Under this programme the Government have so far sanctioned about 2,028 schemes estimated to cost nearly Rs. 139 lakhs and benefit an extent of 2,44,804 acres including area already under cultivation. The additional food production anticipated from the schemes is 75,991 tons, 535 schemes have been completed up to the 2nd of December 1955.

Under the Tank Improvement Scheme, which has been launched with a view to restoring the lost capacities of our numerous tanks and improve their supply channels, we have made good progress and we realise that the work is particularly important in respect of a large number of tanks in erstwhile Zamindari areas taken over by Government. Since the inception of the scheme in 1949, one thousand six hundred and eighteen works costing nearly Rs. 92 lakhs have so far been sanctioned and they are expected to benefit an extent of 77,291 acres including new areas and result in an additional food production of 42,331 tons.

As regards the plans for the future, I may mention at the outset that the budget year happens to be the first year of the Second Five-Year Plan. The various plans and programmes to

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

be fitted into the Second Five-Year Plan have been almost finalised and the Planning Commission is expected to issue the final Plan shortly.

The "Irrigation and Power" section of the Plan has naturally to provide for the continuance of the major projects included in the First Plan but not completed during the period of currency of that Plan. There are ten such projects excluding the Lower Bhavani Project. Thirteen new projects were proposed by this Government for inclusion in the Plan by the Planning Commission. But the Government of India considered these in all their aspects and decided that only six of them could be included in the Plan, viz., the Kattalai and Pullambadi Canals, the Vidur Projects, the Meenakarai Projects, the Haladi Project and the scheme of diversion of West flowing rivers.

I must explain the position regarding the last mentioned scheme. The hon. Members are fully aware that with the formation of Andhra State, the lion's share of the water resources of the composite State of Madras went to the new State and the residuary State of Madras was left with only one major river, viz., the Cauvery and other small rivers. Of these, the Cauvery is an Inter-State river which has been almost fully utilised and naturally we have to turn to other small rivers whose waters are yet left untapped fully or partially. The possibilities of diverting the surplus waters of the western ghat rivers which now waste themselves into the Arabian Sea, to the eastern plains of the districts of Coimbatore, Ramanathapuram and Tirunelveli of the State without detriment to the needs of the neighbouring State are being examined and with the Co-operation of the sister State of Travancore-Cochin, we hope that the projects can be investigated and executed successfully. One of the three Projects of the kind referred to, is the multi-purpose Parambikulam project, the detailed investigation of which has been taken up already. This Project aims at benefiting large tracts in Coimbatore district by utilising the run off of the Parambikulam river and the other neighbouring streams whose catchments lie in Madras State.

Of the other five new Irrigation Projects to be taken up under the Second Five-Year Plan, token provisions have been made in the Budget Estimates for 1956-57 for New Kattalai High level Canal scheme, Pullambadi Canal Scheme and Vidur Reservoir Project. A provision of Rs. 2,00,000 has been made for the Meenakarai Reservoir Project. These will be sanctioned as soon as the approval of the Government of India to the Schemes included in the Second Five-Year Plan is received. The New Kattalai High Level Canal Scheme envisages the construction of a head sluice at the southern side of the Cauvery just to the right of the off take of the leading channel of the South Bank Canal and the excavation therefrom of a new canal of about 36 miles length. The scheme is estimated to cost about Rs. 156.65 lakhs and expected to irrigate an extent of 20,622 acres of which 12,000 acres

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

(8,723 acres existing and 3,277 acres new) will be under 119 existing tanks in Tiruchirappalli and Tanjore districts, for which additional supply will be made by the execution of the scheme and 8,622 acres by direct irrigation from the canal. The Pullambadi Canal Scheme comprises the construction of a head sluice on the northern bank of the Cauvery above the Upper Anicut and the excavation therefrom of a canal of about 54 miles length. The scheme is estimated to cost Rs. 142.43 lakhs and is expected to benefit an area of 22,114 acres (13,283 acres under tanks and 8,831 acres direct) in Lalgudi and Udayarpalayam taluks of Tiruchirappalli district. The Vidur Reservoir Project envisages the construction of a reservoir of 550 m.c.ft. capacity across Varahanadhi river about half a mile below its confluence with Tondiar and near Vidur in Tindivanam taluk, South Arcot district and the excavation of a left side channel 11 miles and 3 furlongs long taking off at a saddle beyond the left flank end of the dam from the rear of a head sluice. The scheme is estimated to cost about Rs. 61.37 lakhs and will irrigate an extent of 2,700 acres of which 1,000 acres lie in Pondicherry State. The Meenakarai Reservoir Project comprises a reservoir of 315 m.c.ft. capacity across the Meenakarai river near Maipudur, hamlet of Muthalamada in Palghat taluk, Malabar district, the excavation of a left side canal of 3½ miles length to irrigate an extent of 990 acres and the excavation of a right side canal of 5½ miles length to irrigate an extent of 3,110 acres. The estimated cost of the scheme is Rs. 49.56 lakhs. The Haladi Reservoir Scheme in South Kanara district has been investigated and it will be examined and sanctioned for execution in due course during the Second Five-Year Plan Period. Thus while a total provision of Rs. 562.24 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1956-57 for schemes of the First Five-Year Plan continued during the Second Plan Period, the total provision made in the budget estimates for the four new Schemes of the Second Plan to be taken up in the budget year is only Rs. 2,00,300 which includes token provision of Rs. 100 each for three schemes.

In the Special Minor Irrigation Programme which includes also Tank Improvement Schemes for fasli year 1956-57 (i.e., July 1956 to June 1957) it is proposed to include 960 'continuation works' and 'new schemes' costing on the aggregate nearly Rs. 297 lakhs. A provision of Rs. 114.61 lakhs has now been made in the Budget Estimates for 1956-57 for all these works, a novel and economic scheme called Desilting-cum-Reclamation Scheme has been proposed for restoring the old tanks to full utility. Under this proposal, about half the lost capacity will be restored by raising the full tank level of the tank and the other half by removal of the silt from the bed. The desilted earth will be partly utilized to reclaim the foreshore lands and bring them under cultivation in cases where they are not hitherto cultivated. A separate provision of Rs. 8 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1956-57 for Desilting-cum-Reclamation of irrigation tanks. Adequate provision has also been made in the Revised Estimates for 1955-56 and Budget Estimates for 1956-57 for the execution

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17 March 1956]

of repairs to irrigation sources damaged by the recent cyclone for the speedy execution of which a separate Public Works Department Circle has been formed.

Sir, from 1947-48 to the end of the current year, about Rs. 40 crores have been spent on Capital Outlay on Irrigation in the area comprising the present Madras State. In the Budget Estimates for 1955-56 the provision under this head was Rs. 7.74 crores while the provision made in the Budget Estimates for 1956-57 is Rs. 8.19 crores. Every year we are providing substantial amounts and are achieving progress in the field of irrigation. All these have been possible with the assistance given by the Government of India financially and in other ways. With their continued assistance, we shall forego ahead in the matter of extending irrigation to the various parts of this State. We wish to acknowledge that the co-operation and enthusiasm of the people of the State in fostering irrigation development have contributed in no small measure to our achievement in the field. I hope the hon. Members will bear in mind the entire background I have covered so far, while speaking on their cut motions and will help the Government with their valuable suggestions in implementing the policy and programme outlined.

1-05
p.m. **SRI M. PALANIYANDI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தின் மீது நான் பிரேரேபித்து இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது பேசும்போது இந்த ஆண்டில் புயல் அடித்த சமயத்தில் மராமத்திலாகா இஞ்சினியர்கள் எல்லோரும் வெகு வேகமாக அந்தந்த இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களாலானதைச் செய்ததற்காக முதலில் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய கடமையை நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சமயத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டையில் சில தாலுகாக்களைப் பார்த்தால் ஆயிரக்கணக்கான குளங்கள் அங்கு அடித்த புயலினாலும் மழையினாலும் உடைபட்டு அவைகள் இன்னும் சரியான நிலைமைக்கு வரவில்லை. அந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க அதற்கென்று தனியாக ஒரு டிவிஷனை அமைத்து அங்கு இஞ்சினியர்களை அமைத்து அந்த உடைப்புகளை சரிப்படுத்த ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். பல கிராமங்களில் இருக்கும் ஏரிகள் பார்க்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவைகளையும் உடனடியாகச் செப்பனிட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பேசும்போது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பற்றி பேச வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வெட்டுப் பிரேரணையில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் முக்கியமானது. இந்த வருஷ திட்டத்தில் எங்கள் தொகுதியிலுள்ள புள்ளம்பாடி, கட்டளை மேட்டு வாய்க்காலை எடுத்து நடத்துவதற்கு என்று ஒரு ரூ. 100 டோகனாகச் சேர்த்து பல திட்டங்களோடு அவைகளையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். சென்ற நாவேந்த வருஷங்களாகவே அந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது அவைகளை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். 1952-ம் ஆண்டில் அங்கு தண்ணீர் இல்லை. அதனால் அவைகளை எடுத்து நடத்துவதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். 1952-க்கு பிறகு நான்கு வருஷங்களாக நல்ல மழை பெய்து அந்த மழை ஜலம் எல்லாம் வீணாக கடலில் போய் விழுகிறது. மற்றும் காவேரித் தண்ணீர் அளவிலும் கொஞ்சம் தண்ணீர் வீணாக கடலில் போய் விழுகிறது.

17th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

கிறது. இப்பொழுது காவேரியில் நிறைய தண்ணீர் வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நான்கு வருஷங்களாக சேர்க்காமல் இந்த வருஷம் சேர்த்திருப்பது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதனால் இந்த வருஷத்திலேயே அதை எடுத்து நடத்திவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மழை காலங்களில் பெய்யும் மழை தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகாமல் உபயோகப்படுத்துவதற்கு இந்த புள்ளம்பாடி திட்டத்தை அமைத்தால் நலமாக இருக்கும். உடையார்பாளையம் தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகா. லால்குடியும் பிற்போக்கான தாலுகா. இந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்தினால் லால்குடியில் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடி வசதி கிடைக்கும். கட்டளை மேட்டு வாய்க்கால் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தினால் திருச்சியில் காவேரி பாசனம் இல்லாத இடங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்ததாக ஆகும். அங்கும் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடி வசதி ஏற்படும். அவைகள் இப்பொழுது ஒரு வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. வேலையிலா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதை நிவர்த்தி செய்துவிடலாம். ஆகையினால் இந்த திட்டங்களை இந்த வருஷத்திலேயே எடுத்துக்கொண்டு நடத்தினால் திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு மிசவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதனால் இந்த திட்டங்களை இந்த வருஷமே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கு வேறு சிறிய ஆறு திட்டங்கள் கிடையாது. காவேரி ஆற்று திட்டம் இருந்தது. அது இப்பொழுது முடிந்து விட்டது. வேறு திட்டங்கள் கிடையாது. ஆகையினால் இந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும். இப்பொழுது வால்தவமாக மழை காலங்களில் பார்த்தால் பல இடங்களில் தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. அதைத் தேக்கி சிறு நீர்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம்; ரூ. 300-க்கு சிறிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்தலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அதிகப்படியாகக் கூட செலவு செய்து சிறிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்தலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள சிறிய திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவைகளை எடுத்து நடத்துவதாக இருந்தால் அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிய வருகிறது. அது வால்தவந்தான். திருச்சியில் பல நீர்பாசன மகாநாடுகள் கட்டினார்கள். அப்பொழுது உபயோகமாக பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினார்கள். அந்த மகாநாடு உபயோககரமாக இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது, அது ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை நடக்கிறது. ஒரு மகாநாட்டில் நான் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்தேன். அந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி பேசும் போது அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது உண்மையாகவே பட்டது. ஒரு ஏரியின் ஆயக்கட்டு 75 ஏக்கராவாக இருந்தால் அந்த 75 ஏக்கராவுக்கு பூராவும் தண்ணீர் பாய்வது இல்லை. ஆனால் கணக்குப்பிள்ளை சரியானபடி புள்ளி விவரம் கொடுத்து விடுகிறார். அங்கு எந்த வில்திரைத்திற்கு பாய்கிறது என்று பார்க்காமல் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு இது எட்டண வெள்ளாமை இது ஆறண வெள்ளாமை என்று எழுதிவிடுகிறார்கள். அப்படி எழுதுவதனால் ரிமிஷன் கொடுக்கும் காலங்களில் அவர்களுக்கு அது சொகர்யமாக இருக்கிறது. அதனால் அப்படி அவர்கள் எழுதிவிடுகிறார்கள். உண்மையில் பார்த்தால் அந்த ஆயக்கட்டில் 40 ஏக்கராவுக்குத்தான் தண்ணீர் பாயும். பாக்கி இருக்கும் நிலங்களுக்கு நிச்சயமாக தண்ணீர் பாய்வது இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்படி பல தவறுகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். லால்குடியில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று சொன்னால் உண்மையில் 10 ஏக்கருக்குத்தான் தண்ணீர் பாயும். அரிய ஹரிலும் அப்படித்தான். கணக்குப் பிள்ளை எழுதுவதுதான் சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பொது மக்களுக்கு என்ன தெரியும். நிலைமையை அவர்களால் எப்படி அறிந்துகொள்ள முடியும். அதனால் இதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Palaniyandi] [17th March 1956]

பெரும் பெரும் ஆறுகளின் தண்ணீர் வீணாக திரு-கொச்சியில் கடலில் போய் விழுகின்றன. மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடியாவது அந்த தண்ணீரை எல்லாம் திருப்பிவிட்டு இங்குள்ள புஞ்சைகளையெல்லாம் நஞ்சையாக மாற்றிக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் இப்பொழுது உபயோகப்படாமல்தான் கடலில் வீணாகப்போகிறது. அதைக்களைத் திருப்பி விட்டால், அந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்தினால் கோயம்புத்தூர், ராமனாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்கு நல்ல சாகுபடிக்கு வசதி செய்து கொள்ளலாம். அந்த மந்திரிகளுக்கு இந்த மந்திரிகளுடன் சேர்ந்து கலந்து பேசி இதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். அங்குள்ள மந்திரிகள் அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்க மறுக்கமாட்டார்கள். நல்ல எண்ணத்துடன் அவர்களோடு வாதாடி அதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் குட்டிகிருஷ்ணன் அவர்கள்கூட ஒருக் கமிட்டியில் போகப் போவதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் தமிழ் நாட்டிற்கு அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட உடைப்புக்குக் காரணம் அங்குள்ள ஏரிகள் மேடிட்டதன் காரணம்தான். அங்குள்ள ஏரிகளை ஆழமாக்கினால் வெள்ளம் வரும் காலங்களில் அதை தேக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது மேடிட்டிருப்பதால்தான் வெள்ளம் வந்தவுடன் கரைகள் உடைப்பு உடேதுக்கொள்ளுகின்றன.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மலிந்து கிடக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டிய மிகவும் இன்றியமையாதது. ஆகவே நிச்சயமாக இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால், மக்கள் தங்களுடைய உழைப்பைக் கொடுக்க முன் வருவார்கள்.

திருச்சியில் காவேரி ஆறு ஓடுகிறது. ஐயன் வாய்க்கால், பெருவுடை வாய்க்கால் முதலியவைகள் எல்லாம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு மிகவும் உபயோகமானவை. இவை சோழன் காலத்தில் வெட்டப்பட்டன. அப்பர் அண்ணக்கட்டில் பெட்ரெகுலேர் ஒன்று கட்டினால் மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்று பலகாலமாக நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம். சோழன் காலத்தில் கட்டப்பட்டன என்பதற்காக இன்றைக்கு இந்தப் பிரதேசத்தில் சர்க்கார் வரி வசூல் புண்ணைல் இருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். எத்தனைவரோ ஈராய்கள் பல காலமாக வாங்கி வருகிறார்கள். இதைப் போன்ற கால்வாய்கள் புதியதாக இவர்கள் வெட்டாவிட்டாலும்கூட அந்தப் பிராந்தியம் இந்த ஐயன் வாய்க்கால், பெருவுடை வாய்க்கால் இவற்றினால் அதிக நன்மை அடையவேண்டுமென்றால் உடனடியாக அப்பர் அணைக் கட்டில் பெட்ரெகுலேர் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற மின்சார மானியத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மை யாவும் செய்ய முன் வருவதாகச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அவரைப் பாராட்டுகிறோம். அதைப் போலவே இந்த இன்ஜினியரிங் இலாக்காவில் வேலை பார்க்கின்றன லஸ்கர் போன்றவர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கிறோம். இவர்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்றால் மக்கள் வறுமையினால் சில சமயம் அடிக்கக்கூடப் போய்விடுவார்கள். இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி, இவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும்.

கடைசியாக திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தோடு சுமுகமாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, மத்திய அரசாங்கத்தினிடமும் சொல்லி, பம்பையாறு திட்டம், கீரியாறு திட்டம் முதலியவற்றை இவர்கள் வெற்றிகரமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

17th March 1956]

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, com- 1-15
mendable progress has been made by the State with regard to p.m.
irrigation. Now, the Government are of opinion that most of our
water sources are exhausted and if at all further major irrigation
works are to be taken up, it can be only done if waters from the
Western Ghats can be diverted to this State. Before I go into
that question, I want to deal with the question of already existing
rivers in our State that are flowing through Malabar. Malabar
has a rainfall of more than 75 inches a year and nature has been
bountiful to Malabar in that respect. Yet, you will find a strange
factor that Malabar is the most deficit district of all the districts
in our State, nay perhaps the whole of India. What is the reason?
This is a matter to which the Government should put their mind
seriously. Why Malabar which has such a heavy rainfall and to
which nature has been so much bountiful is so much poverty-
stricken? Why there is so much deficit in Malabar? The reason
is, the rivers in Malabar are not perennial rivers. Only for three
to four months there will be water in the rivers. The biggest
river in Malabar is Bharatapuzha. If you just go there, you will
find that it is completely dried up. Waters in those rivers are not
used for any irrigation purposes. This can be done if only certain
major construction works are done and certain major irrigation
works are taken up and waters that flow through these rivers are
stored up and utilized for irrigation. Perhaps more than 99 per cent
of the waters that flow through these rivers flow to waste into the
Arabian Sea. But this does not mean that these waters are not
at all useful for Malabar and there is no necessity for utilizing it.
Really there is necessity. There is necessity for utilizing more than
half of the water that flows through these rivers for the purpose
of irrigation in Malabar itself. I think this Government has not
looked into that question. Sir, even before the attainment of
independence the Britishers who were ruling our country had been
neglecting Malabar with reference to irrigation in particular.
Perhaps the necessity for irrigation was felt in other districts more
than in Malabar and it was natural that Government had applied
their mind to irrigation with regard to other districts before they
took up irrigation in Malabar and there was nothing unjustified in
that. But when we have come to the position that many of our
rivers in the other districts are already utilized for irrigation
purposes, why not now at least Government turn to the rivers in
Malabar and utilize them for the purpose of irrigation in Malabar
first and then utilize the surplus waters for other districts? Govern-
ment have to take up that question.

I think that there are already a few schemes under the con- 1-20
sideration of the Government, viz., Kanharapuzha, Palakazhi and p.m.
Meenkarai schemes. Now the Government are proposing to take
up Meenkarai Project in Palghat taluk. I am not denying the
necessity of taking up Meenkarai Project. But Kanharapuzha
Project would have been much more useful. So, Government
could have given priority to Kanharapuzha Project. That does

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [17th March 1956]

not mean that Meenkarai Project should not be taken up. That also is very useful for the fertile taluk of Malabar, the granary of Malabar, i.e., Palghat. Therefore, the Government should take all steps to see that food production there is stabilized. There are some other projects also in Malabar which have been taken up. There are several other major rivers that flow through Malabar. The Malampuzha Project has already been completed. But the Malampuzha is only a tributary of the Baratapuzha, the main river of Malabar. There are several other rivers also such as the Kallai, the Baliapatam, etc., which can be and have to be utilized for irrigation purposes. The Government have to investigate their irrigation possibilities. I want to impress upon the Government only this.

Then, Sir, I come to minor irrigation works. For the time being, minor irrigation works alone can help Malabar in the matter of food production. The Government have given up the scheme of intensive cultivation and taken up minor irrigation works. It is true that the Government have appointed a special minor irrigation engineer for the purpose in Malabar only that is welcome. But I do not know what has been done for the last one year after the special engineer has been appointed. On the floor of the House, Mr. T. C. Narayanan Nambiar submitted a memorandum containing as many as 36 schemes last year prepared by the Malabar Kisan Sangham. These 36 schemes are just a few among the hundreds of schemes to be taken up in Malabar. I think most of these have not been taken up and we have been getting replies from the Government that they are not profitable and sufficient return cannot be expected from them, for some time. The Kattampalli dam-cum-bridge scheme is one of the important schemes mentioned last year. The Government said that the scheme was not profitable. That is not true. It will prevent the entry of saline water into the fields. It will help to convert the single-crop lands into double-crop ones. It will be useful in these ways. Perhaps they may not get the return that they expect from other projects. It is true. But the main factor here is to prevent the entry of saline water into fields. Then, Sir, there is another thing. If there is excess water in the fields, it has to be drained away. There are also several schemes proposed for draining away excess water from the fields; during rainy season, the whole field becomes waterlogged and the crops are destroyed. I have submitted to the Hon. the Minister for Public Works a scheme for digging a canal nearly 6 or 7 miles long by name Perumthodu. If this is deepened and widened it will help to stabilize the crops. Sir, the nature of minor irrigation work in Malabar is three-fold. One is prevention of saline water from entering the fields adjoining the coastal area. The second is draining away the excess water in the fields and the third is storing of whatever water is available and utilizing it for irrigation purposes.

Then, with regard to diverting the water from Western Ghats, we people of Malabar know the feelings of the people in Tamilnad

17th March 1956] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

and we are ready to see that all excess water is diverted for the purpose of irrigating lands in Tamilnad. But to find out whether there is really excess water available, a preliminary enquiry has to be made with regard to the availability of water in the rivers that could be utilized for irrigation. First the enquiry should be made by the Travancore-Cochin Government themselves and then a joint enquiry should be made by the engineers of both the Governments—Kerala and Madras—and then . . .

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It is only the request for a joint inspection to find out the respective requirements of the two States that has been refused.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : I submit, Sir, that first of all it should be done by the engineers of the Kerala State in order to find out what amount of water will be required for irrigating the lands in Travancore-Cochin. Then a joint investigation by the engineers of both the Governments should be made, if the preliminary investigation has revealed that there is excess water available. That excess water should be diverted to this State and I will fight on the side of my Tamil friends to see that that water is really diverted to Tamilnad.

SRI V. BALAKRISHNAN : Since he says he will give us water, please allow him to continue, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member may continue till 1-30.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, there is an apprehension among the people of Travancore-Cochin that if the Parambikulam Scheme is taken up, the Perungalkuthu Hydro-Electric Scheme and the Chalakudi Irrigation Scheme may be affected. Nobody knows whether their interests will be really affected or not. That could be known only if a preliminary investigation is made by the State Engineers. If such a thing were done and facts were placed before the people, there will be no room for this apprehension. But the Travancore-Cochin Government have failed to make a preliminary enquiry and place the facts before the people. The Periyar incident has increased their misgivings. Now Periyar waters are diverted to this State and lands in Madurai district are irrigated with these waters. Of course, we are all glad that waters running into the Arabian Sea are utilized for irrigation purposes and made useful. When this question first came up, there was some controversy between the Travancore-Cochin Government and the Madras Government. The Travancore-Cochin Government wanted a joint investigation. Britishers were ruling supreme at that time and the Governor of Madras was able to pull wires to see that the waters of this river were diverted this side, even without a joint investigation. Now, Sir, some of the areas towards the mouth of the river, along its original path, go without water since during summer, they get dried up and there is not sufficient quantity of water to irrigate the fields on the sides of the river. So, there is a misapprehension among the people that if the same

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [17th March 1956]

thing is repeated without properly assessing the requirements of the Travancore-Cochin State, they will again face trouble. This has to be put an end to. Only if a preliminary enquiry is conducted and all facts of the case are placed before the people of both Kerala and Tamilnad, we can go further in the matter. But this assurance I gave. If there is really excess water available, I will stand on the side of the Tamil people to see that that water is diverted to Tamilnad.

Sir, I would once again plead with the Government to investigate the possibilities of harnessing the water of the rivers in Malabar for irrigation purposes and to undertake more minor irrigation works in consultation with the kisan organizations in Malabar.

MR. SPEAKER : The House is adjourned to meet at 9 a.m. on Monday, the 19th March 1956.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 825, Revenue, dated 22nd February 1956, containing the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Levy and Collection Rules, 1956. [Laid on the table under section 6 (2) of the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955.]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 197, Home, dated 18th January 1956, amending rule 261 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, regarding the carriage of animals in goods vehicles. [Laid on the table under section 133 (3) of the Madras Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 471, Home, dated 13th February 1956, regarding remission and reduction of Court-fees chargeable on certain applications and petitions presented to the Public Service Commission, Madras. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suit Valuation Act, 1955.]

4. Notification issued with G.O. Ms. No. 390, Home, dated 4th February 1956, regarding the remission of Court-fees payable on application for the use of income certificates under the Madras Educational Rules. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1956.]

